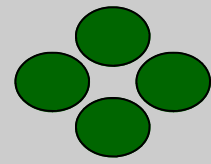

KrEUIZE

rondzendbraif

of

www.kreuzekeuze.nl

NUMMER 28

jannewoarie
2011

*verhoalen
gedichten
verskes
nijs*

allènt
in
t Grunnegs

Vrij rond te sturen

noar elkenain

dij t lezen wil.

KREUZE nummer 28

6e jaargang

redaksie: Jan Blaauw (tekst)
Henk de Weerd (opmaak)

Redaksieadres: Verl Oosterweg 33
9804RD Noordhorn
tel. 0594-503095

Stroombraifkes:

jan@kreuzekeuze.nl

henk@kreuzekeuze.nl

*Vrij rond te sturen; nait zo mor wat over-
nemen van schriefster/schriever*

Op de webstee www.kreuzekeuze.nl bin-
nen ook de veurege òfleverns te vinden.
Krieg je hom mor nait te pakken?
Kin wezen dat flash player nait installeerd
is. Goa noar :
[http://www.adobe.com/shockwave/
download/triggerpages_mmcom/flash.html](http://www.adobe.com/shockwave/download/triggerpages_mmcom/flash.html)
en de computer regelt t veur joe.

KREUZE 29 komt oet begun meert
Biedroagen kin j'opsturen tot
24 feberwoarie 2011

INHOLD:

2

Gedichten	3
Free Westerhoff, Trijntje Pelgrim, Hillie Wildeveld	
Kerstdoagen, Gedichten	4, 5
Cor Uildriks	
Metroos Eppie, Gedichten	6, 7
Anna de Vries– Maarhuis	
Gedichten	8
Edo Staal, Jantiena Oosterhuis	
Wenen	9
Jan Hoiting	
Trix	10
Jan Hoiting	
Joargetieden	10
Klaas van Zonneveld	
De wereld op zien kop	11, 12
George Petzinger	
Gedichten	12
Tiny Veldhuis, Giny Hartman	
Leste ronde	12, 13
Roel Sanders	
Allain	13
Bertus Spelde	
Haarfst in Woudbloem	14
Giny Hartman	
Waarmte	14, 15
George Petzinger	
Geichten	15
Cor Uildriks, Trijntje Pelgrim	
Gedichten	16
Edo Staal, Harm Guikema	
De dood van Vera R.	17, 18, 19
Jan Huttinga	
Gedichten	19
Hanne Wilzing, Free Westerhoff	
t Is doan	20
Hanne Wilzing	
t Blauwbörgje vertelt	20
Coby Poelman– Duisterwinkel	
Gedichten	21
George Petzinger, Henk de Weerd	
Steern	22
Berrus Spelde	
Dörpsfilm	22 t/m 26
Ben Doedens	
Gain vree	26
Nane van der Molen	
Jong ootje	26, 27
Klaas van Zonneveld	
Mien thuis	28
Joyce Bodewes	
Kerst-en Nijjoarskoarten	29
Bé	
n Vremde vreter, gedichten	30
Willy Westerdiek	
Winter ? Nijjoarszegen	31, 32
Jan Blaauw	
Stemmen	32
Nane van der Molen	

Free Westerhoff

Limerick veur t nije joar.....

Twijdoezendtien is veur aaltied veurgoud veurbie.
 Twijdoezendelf staait weer te wachten op joe en mie.
 Wat zel dij oons weer veur nijs en
 verrazzens geven?
 Ik hoop veur elk en ain n gelokkig en
 gezond leven !
 Met oaf en tou wat malegheden as
 dieverdoatsie.

Trijnko Pelgrim

Veul zegen

Veur t nije joar veul zegen
 Dat kom je overaal tegen
 Mor ik zeg joe veur t haile leven
 Dat t leven joe alles mag geven

Hillie Wildeveld

Kerstdoagen

Mit n drup aan neuze kom ik oet de iezege kolle weer in hoes, mit n dikke aarm vol bongelholt wat bestemd is veur de holtkaggel. t Vrust 11 groaden en t is n mooie heldere dag, de zonne schient en klaaine wolkjes oazem kommen oet joen mond as je boeten binnen.

t Is eerste kerstdag en kinder kommen vandoage bie ons, net as elk joar, om kerst te vieren. Ik haar de week derveur al n schiere boom bie de markt hoald en de vraauw haar hom mooi optuugd. Aan de veurdeure hangt n kranze en deur t hoes hin hangen wat meer fetuutjes dai mit de kerstdoagen te moaken hebben.

“t Is kold!” zeg ik en leg intied t holt in de doarveur bestemde bak. Mit n olle kraande en wat fiene holtjes steek ik de kaggel aan, zodat hai dammee lekker op temperatuur is as de kinder der binnen. As t goud is, komt opoe ook weer en den hebben we n haile ploug bienander.

Ons Kloas Jan komt mit zien vriendin Femke en Geert komt allint omreden dat zien verkeern net oetgoan is... Mit opoe, mien vraauw en ikzulf binnen we net mooi mit zes man .

Eefkes loater wordt t al lekker waarm in hoes en zit ik in de stoule veur de kaggel en denk weerom aan de tied dat ik zulf kind was en hou de winters dou wazzen.

t Is 1967 zo rond 20 december en t vrust dat t kroakt! Der is al nuver wat snij valen en wie binnen de haile dag boeten te vinden. t Is n mooie zunnegedag en mit scheuveltjes onder de aarm en t abonnementskoartje mit n verzekernspelle op de jaze goan wie mit n haile koppel noar de iesboane. Op de iesboane binden wie den van die holten scheuveltjes onder de stevels en begunnen onze rondjes te scheuveln.

Sums wuien der haile tochten moakt mit schoule. Den wazzen daipen en wiekjes bevroren en kon je zo noar t meer scheuveln. Mor ook wuien der scheuvelwedstrieden holden of priksleeën woarbie je op n slee zaten en mit twai stokjes mit spiekers deraan joezulf veuroet mozzen zain te kriegen. Ik kiek op as deurbelle gaait en goa noar de veurdeure. As ik deur open dou, staait mien schoonmoe derveur en zegt: “Moi mienjong ,kist mie even helpen, ik heb nog kedootjes in de auto liggen.”

“Geef mie de sleudel mor”, zeg ik, “den hoal ik ze der wel even oet.”

Even loater kom ik mit n dikke aarmvol kedootjes weer in hoes en leg ze onder de boom.

Goa mor mit dien moeke in koamer”, zee ik tegen de vraauw, den gona ik wat mit t eten aan loop.” Ach eten koken is mien hobby en de kerstdoagen binnen den altied weer n mooie gelegenhaid om ais even extra lekker te koken. De dikke rolloade haar ik n dag eerder al broaden en de kerstpudding mit gesteven aaiwit en n drupke citrounjenever ston ook al kloar . Ik haar de tudesoep al op stel stoan. Nog even eerappels derop en mit de rooie kool, gruine bonen en de waarme steufpeertjes was de moaltied compleet. Intied wazzen kinder ook arriveerd en was t weer as vanolds n gezellege boudel in hoes. Mit n lekker glaske drinken en n stokje banketstoaf wuien de kedootjes oetpakt en de zulfgemoakte gedichtjes veurlezen.

“Kiek ais boeten”, zegt Geert inains en as wie den allemoal opkieken, zain wie dat het intied helderop snijen goan is, dat moakt de kerstdoagen ja compleet! ..Vorst, snij en lekker mit joen familie veur de kaggel, wat n riekdom heur ik mien schoonmoe zeggen en ik wait secuur wat ze beduult.

Tegenswoordig mit aal dai echtschaaidens, kinder tussen waal en schip, ale ellènne, is t nait vanzulfsprekend dat de kerstdoagen as “mooi” herinnerd worden. Veur veul minsen binnen t misschain wel de ellendegste doagen van t joar. Ik goa stoan en schud gedachte van mie oaf. Terwiel ik n blokje holt in de kaggel gooi, denk ik: “Ie hebben groot geliek, wat n riekdom!”

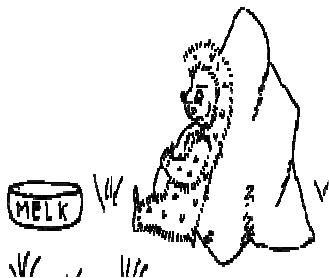
En as wie den lekker aan toavel zitten te eten en noaproaten over de kedootjes en de gewone dingen in t leven, den vergeten je al gaauw alle ellende dai der in de wereld is en

leg je dizze kerstdag as n mooie herinnern op de plaank in joen geheugen. Boeten snijt t in tied helderop. Ik ben alweer aan t bedenken hou ik dai jongen van mie dammee noar boeten krieg om ze ais goud mit snij in te pepern...t Zel der wel op oet-draaien dat ik zulf inpeperd wor en mit n deur snij invreven rooie kop in hoes vluchten mout... Hou je t ook wenden of keren, je worden toch n dagje older, mor weren zel k mie en zai zellen heur porsie ook hebben. "Kiek, Kloas Jan", zegt Geert, "hai zit weer aargens op te brouden, ik kint aan zien kop zain! En t het vast mit de snij boeten te moaken."

Ik hol mie wiezelk stil en kiek zo onneuzel meugelk in t ronde en wacht gnivvelnd mien kans oaf.

Cor Uildriks

Swieniegel

Doar komt zai aan, hail veurzichtig.
Blift eemkes stoan en kikt wat spichtig.
Snuvvelt mit heur laange neus
in de lucht en moakt heur keus.

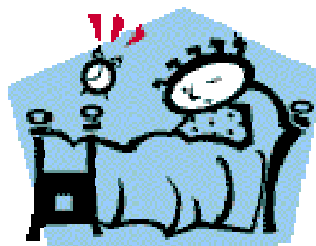
Zel zai links of rechtsom goan?
Nee, zai blift nog eemkes stoan.
t Is ook stoer mit aal dai geuren!
Omslachteg n poar stapkes noar veuren.

Din inains staait ze hoog op poten
om over t toepad hin te lopen.
Din mit n poar grode sprongen
maank praaian mit achter heur vief jongen.

Veurste jonkie vaalt op snoet,
de twaide glidt din over hom oet!
Drai en vaaier vlaigen der bovenop
en nummer vieve gaat over de kop!

Vot komt moeke iegel terug,
helpt heur kroost, om din vlog
weer te verdwienen zunder hinder:
Moeke iegel mit vief kinder!

Cor Uildriks

Versloopen

t Is elf uur, ik goa op berre,
eerst nog n bloadje lezen...
Der weer oet, mout noar t hoeske!
Aans dou ik t..., dat zol wat wezen...

Nog even bie koukaast laangs,
dat stokje pizza van vanmiddag...
t Is wel kold, nou ja, t is nait aans,
mor goud dat ik t nog zag...

Vot, ook nog n glas melk mit hunneg.
Even in magnetron, wordt lekker waarm.
Ik wil ja gain krummels in mien bèr,
in de koamer ,televizie der bie aan.

Verrek, dizze film heb k nog nait zain!
As k weer op klokke kiek, is t drai uur.
Kolle vouten en film is doan,
van dij pizza krieg ik t zuur...

Gaauw derin, vraauw ligt op mien kaant.
k Vaal vot in sloap, wat is dij bère lekker!
Om acht uur glinwakker, vot in t ène,
versloopen, wat is der mit dij wekker???

Ik spring deroet en klai mie aan.
Wat mekaaier die? Wat dust ja maf...
k Heb mie versloopen en t is al loat!
Man, bist ja vrijt is zundag!

Cor Uildriks

Metroos Eppie {t was om en bie karstdoagen}

Op schoul was Eppie nait n jouker jong, hai was der mit zien denk voak nait bie.

Aaid op schoulplaaïn was e wat zunderliek, nait mit tied mit. Zaandbak bie schoul doar wol hai allinneg in speulen, zien hoaven, zien boot voarde doar.

Zien omkieken noar wereld zeeën begunde in daarde klas, din kwam werelddol op toavel. Hai was der nait bie vot te sloagen. Petretten van vrouger lu, dij as scheepsjong of kaptain aanbòid wazzen, doar haar Eppie groot ontzag veur.

Noar Itoalie, Ruslaand, Duutslaand, Sweden, wiet vot van hoes en dak, mor dat begreep hai vanzalm nog nait.

Op zien noamdag kreeg Eppie van zien pa en moeke n werelddol, dij in t rond siddelde, woar hail wereld op ston. Haildaal verhilderd was e, zoveul ploatsen, mit zoveul wodder. Meester stakte oet, hai neumde Evenoar, Noordpool, Zuudpool, mit hail veul ies, iesberen mozzen hom ook nait ontkommen. t Was zo wied hèn mit Eppie, dat hai aans niks hemmen wol as oardriekskunde. Mor dat kin nait aaid. Meester stakte hom oet dat hai din noar zeevoartschoul mos in Delfziel, veul leren doar mos hai zok op aanleggen goan.

Eppie haar mor ain wens, metroos worren, t leek hom meroakels tou.

As lu hom vrougen : "Wat wilt doe loader worren?" Din haar hai antwoord kloar : "Zeeman, t laifst metroos."

Joaren gongen veurbie, leste schouldag ston deraan te kommen, oafschaaid van zien kammeroadjes, en van zien meester. Zien ollu haren t stoer dermit, allain zee haar hai in kop, aans niks.

Haar Eppie aiglieks wel in goaten, dat zee gain loan of stroat was? Zag hai gevoar van störm, hoge golven, schipbreuk en wat nait aal.? Hai wol t ja nait zain.

Eppie gong op n schiere dag noar Delfziel, n

hoavenploats stoef bie zien dörp. Doar lagen veul boten aan koade, loaden en lözzen mit kroanen. Staarke lu dij doar aan t waark wazzen.

n Wereld gong veur hom open om dat aal te zain.

Eppie gleufde in zok zulf, of dat goud was.? Pa en moeke twievelden doaraan. Jong ston wat te kieken, dou hai zo driest was om noar scheepsketoor te goan, veur de veule vroagen dij hai haar.

Dou mos ter heergoan dat Eppie mit man mit gong veur wat proaterij. Zien dreum.

"Wat of hai din wol"? vruig man.

"Metroos" zee Eppie. "Dat liekt mie meroakels schier."

"Nou ", zee kaptain : "Kins op dizze boot wel aanmonstern"

"Wie kinnen nog wel wat lu bruken veur roege waark."

Vieftien joar was Eppie, pa en moeke slim verdraiteg vanzalm. Vattien doagen loader wer der n telegram bezörgd bie ollu, doar ston in:

Dhr Eppie Mulder kan a.s. Vrijdag bij ons aan boord komen.

Om twaalf uur wordt u verwacht, wilt u zich melden bij de kapitein. Neem een zak met kleren mee, de rest is wel aan boord. Wij zien u dus Vrijdag om twaalf uur.

Kapitein Haarslag a.b. van de coaster "Marie Helena"

Moeke haildaal van slag, pa kikt stoens veur zok oet. Eppie was zo blied mit dizze tieden. t Was zo wied. Pa en moeke goan mit hom mit noar Delfziel, op fiets.

n Schiere boot was t. Nait zo'n dik schip, mor hai mog zain worren.

Oafschaaid was swoar, moeke reerde zo haard, ook pa haar buusdouk derbie. Mor Eppie was zo blied. Zien boot, zien dreum, zien denk aan zee was woarhaid worren.

"Marie Helena" bloasde op zien toeter, voarde hoavengat oet. Eppie wuifde, pa wuifde, moeke wuifde. Vot was boot.

Drij moanden zol jong votblijven, op dij grode zee. Braiven zollen schreven worren, dat was ôfspraak.

Twij moand haar moeke oetkeken noar n braif, niks van dat aal. Ook pa muik zok zör-gen, dat dee hai nait gauw.

t Was winterdag, kold, veul snij. Nog gain

braif, zo laank was e vot.
 Dou op n oavend wer der aan boetendeur
 rammeld, moeke dee open, doar stonnen twij
 vrumde manlu bie deur.
 “Woont hier familie Mulder”? ” Joa”, zee
 moeke.
 “Mogen wij binnenkomen, wij zijn van het
 kantoor waar de “Marie Helena “ voor vaart.
 n Maal tieden haren dij lu, n jobstieden. Ep-
 pie dood.
 “Marie Helena” was in swoare störm mit man
 en moes vergoan. Wat n bosschop, verdrait
 was nait om aan te zain.
 Dood was e, aanspould op straand bie Fin-
 laand. Lu zollen wel regeln dat jong toes
 kommen zol ain dizzer doagen.
 Zo wer Eppie in n loden kist thoos brocht, dij
 stoere metroos. Minsken in dörp wazzen ver-
 hilderd, hai was ja krekt vot. Nou aal dood.?
 Omkommen in wodder.
 Dörp raauwde. Eppie ston in veurkoamer,
 oet dizze tied. Haile dörp was oetlopen op
 begraftenis. Veul troanen veur Eppie, en
 veur zien pa en moeke.
 In Sibboern begroaven, op zien graf n boot
 de “Marie Helena.”
 Veul troanen veur dij stoere metroos, zien
 eerste en leste raais noar d’aiveghaid.

Anna de Vries-Maarhuis

Òverlopen van hoop

hoop is n aanbegun
 in elks leven
 sums n toesterg begun

sums n toesterg begun
 mor nijs is wis hoop
 hoop is n levensrun

gain hoop is aangoan
 wat, wait ie ja nait
 gain bain om op te stoan

hoop is aangoan mit
 gevoul in t haart
 woar hoopvol laifde zit

Anna de Vries-Maarhuis

zuiken

zuik gain woorden
 dij joe haildaal niksen

zuik gain taikens
 mit pien en omdenken

zuik nait wat joe
 nait willen, nait vaasthollen

zuik blad nait dij votwaait
 joe zain t nait weer

zuik noar dij minsk
 dij noast joe leeft

zuik bie zetten
 bliedschop, laifde, troanen

zuik waarmte, veul waarmte
 goa doarnoar op zuik

zuiken is n nuigen
 om te leven, toulangen

zuiken om op te muiten
 goa dat doun, blief zuiken

Anna de Vries-Maarhuis

Vergeten ?

Nooit zel ik dij tied vergeten,
aaltied zel ik t onthouden:.

Ons wer leerd:

Pluk gain appels of peren bie de boer,
de smoak is den aaltied zoer!

Eerlekhaid blift t laangste duren,
woarom legt men mie den zo voak in de luren?

Vruchten van t seizoen kwamen uut aigen goard,
onder stro of heu bleven appels bewoard.

Ik wait nog hou de belletjes van de ieskare klonken,
hou of de kopern deksels op de kare blonken....

In schoulvekaansies mozzen wie op t veld eerappels roapen.

De frieten dij moeke doarvan muik, laiten wie ons lekker smoaken.

Ook mozzen wie helpen bie t stroschoven binden,
doar kon men ons ook tiedens de schoolvekaansies wel vinden.

Wie mozzen mit mekoar t heu helpen keren,
toch haren wie n prachtege jeugd kin k rusteg beweren.

Koornbloumen plukten wie aan raand van koornvelden,
met zo'n boeketje wer moeke verwend, kin ik joe wel vertellen.

Aarten, ik wait nait houveul ik der dopte,
veurdat moeke ze in de weckvlezze stopte.

Van rebaarber, proemen, eerdjebaien en zo muik moeke confituur,
zai wos de juuste moat van suker, aans was de smoak te zuur.

Om heur klevende eigenschappen plukten wie de klaaine klis,

Dij gooiden wie de wichter in t hoar, volgde mainstied straf, nait mis!

As jonges muiken wie piel en bogen van n geschikte tak,
woarop n stried veur de overwinning uutbrak.

Mien eerste laifde en ik hebben onze noam op n boom schreven,

't bos van vrouger is verdwenen, mien eerste laifde is nait bleven....

Toch denk je op loatere leeftied terug aan dij mooie tied.

Dit soort herinnerns roak je nooit weer kwiet!

Edo Staal

Delfziel

Ploats aan de Eems
in t noorden van
ons schiere laand
haarten kloppen
om beurten
op laand op zee
de hoavenweg is
n oader veur t achterlaand

mit störm goan
schoeven over weg
zeekoapen sirreln
mit wind mit
kringels rookslierten
zo alledoags
biezunder ervoarens
ploats aan de Eems

Jantiena Oosterhuis

Wenen

Mien vraauw wol slim geern n moal noar Wenen. Mor t bleef der aaltied bie. Aalgedureg was der wat woarum of t nait deurgung. Mor òflopen december zol t dan weden. Mit de bus. Dat was umreden dat k ook wel ais n moal op raaize wol zunder zölf te rieden. Gewoon achterover zitten en n aander t waark doun loaten.

k Was nait slim benijd noar wat of doar aal te zain was, mor k wol wel mit. Ais n moal wat aandere lu um mie tou en wat aandere proat leek mie wel wat. k Zol t aal gewoon over mie hèn kommen loaten.

De òfraaize was smörgens um kwart over tiene in Beek bie Arnhem. Der zatten n grote gozzel van n kirrel mit laank hoar, n echt-poar oet Zeeland en n ainspaanjer oet Den Hoag bie ons in de bus. Mit dizze lu trokken wie t maiste op. Wieder warren t maist oldern en n stuk of wat wedevraauwen. k Har der gain hoge pedde van op.

Achmed zat achter t stuur en Tineke was de raaislaaidster. Tineke knupde n widde buusdook um de microfoon. Anders kreeg ze der oetslag van, zee ze.

Achmed was n goaie chauffeur dai van jeurjoagen huil. Tineke gaf wat algemaine informoatie. De raaize noar Wenen zol twij doage duren. De weerumraaize ook.

t Was toamelk stil in de bus. t Warren ook ja ook hoast aal vrömden veur mekoar. Noa d'eerste kovviestop wör t beter. t Was slim mooi onderwegens. Ik genoot.

Aanderdoagsmörgens reden wie um n uur of elven de grens mit Oostenriek over. Tegen de middag wör der stopt bie n prachteg ol klooster. n Jong ding vertelde ons der alles over: Hou old of t was, wel der aal woond harren, houveul dakpannen of der op laggen en hou laank de hoofdgaange in t klooster was. Hail interessant aalmoal. Soavends was der n lichttoer deur Wenen. Ook slim mooi. Tineke wees veul olle gebaauwen aan en zee wat of t was. Zie zol der loater op trugge kommen. Zie luit ook standbeelden zain: Van Mozart en Goethe, van kaaizer zus en kaaizerin zo. En van nog veul meer lu dai al joaren dood warren. Zie kwam overaal nog op trugge.

Der was veul te zain mit over alles veul informoatie. Wie gungen noar n concert van Mozart en noar t paleis van kaaizer Franz

Joseph en noar nog veul meer.

Woar of je ook keken: Aaltied was der wel wat van kaaizerin Sissi in beeld. t Was geweldeg en boetendes nog slim gezellig ook. Der wör veul laagd. Mien vraauw genoot. Zie har de tied van heur leven.

Zölf von k t aal slim vermuiend. k Har zere vouten van t lopen en kopzere van alles wat der verteld wör. t Doezelde mie van ale kerken, paleizen en standbeelden. k Was bliede dat wie eindelk weer op hoes aan reden. Onderwegens zat k nog ais noa te denken over aal dai olle gebaauwen dai k zain har. Der vörmde zuk n gedachte in mien kop dai k nait benuimen kön. k Kwam der nait oet. Totdat wie weer bie stad aankwammen. Bie t zain van de Martinitoren vuil alles op zien stee.

Hail makkelk: Aal dai olle gebaauwen bestoan oet niks anders as olle stainen. Bie de aine net even wat mooier op en tegen mekoar vlaaid as bie d'aander. Net as bie dij Olle Grieze mor dan anders.

k Was bliede dat k weer in hoes was. Zag touglieks ook tegen de kommende kerstdoagen op: Der kwammen drij films van Sissi op televizie.

Jan Hoiting

Trix

t Is n moal of wat gebeurd dat keunegin veur ain of aander twijdoags waarkbezuik onze pervinsie aan dee. Zie bleef dan sloopen in de ambtswoning van heur commesoares. Dai was der op insteld en har aaltied n koamer veur heur in odder.

Veur heur vaaleghaid wör de plietsie inzet. Twij man in n veurkoamer mit zicht op veurdeure en twij man in t toenhoeske achter t hoes.

Plietsie was der ook wel ais in hoes in tieden dat der n bepoalde draaigen beston ten aanzain van de commesoares zölf. Ik nuim Wijster en De Punt. Dan waiten joe t wel. Der wör aaltied goud veur de plietsie zörgd. Zo stön in de veurkoamer, op de grode ronde toavel, aaltied vrizze kovvie en n grode tromme mit roombotterkoekjes.

Der luip ook n hondje in hoes. Trix. Mor zuneg n törf hoog. Vraauw van de commesoares zee dat t baist aiglieks gain koekjes hemmen mog. En as t n moal aine kreeg, dan wör dat aaltied mit de rechterhaand geven. Links wol Trix t nait aanpakken, vertelde ze groots.

Vanoavond zol de keunegin der ook sloopen. De haile dag zat der al plietsie in hoes. Der vuil niks te doun as kovviedrinken. En dat is nait goud. Dan slagt de vervelen tou. Trix kwam of en tou even kieken. Dan kreeg ze n koekje. Eerst oet de rechterhaand. Dou, noa wat muite, oet de linker. Trix was n loos daaier en leerde vlöt. As aine in de loop van de middag zien haand noar de tromme oetstak, vloog Trix bovenop de toavel, wachtte tot deksel der òf gung en begunde der as n zwien in te vreten.

Soavends kwam keunegin. Commesoares was bie heur. Zien vraauw luit heur der in. Deure van veurkoamer ston op n gloop. *'Komt u binnen, majesteit. Uw kamer is in orde en uw bagage is al naar boven gebracht. Mag ik u nog een glas wijn en wat te eten aanbieden in onze woonkamer?'* Dat wol majesteit wel, mor zie wol zuk eerst even wat opknappen.

Trix was der ook bie. *'Wat een leuk hondje heeft u',* zee majesteit. *'Ja, onze Riks. Echt een schatje.'*

'Riks? Wat een bijzondere naam.'
'Ach ja, we hebben haar van een oude mevrouw gekocht voor 25 gulden. Die mevrouw sprak nog in termen van rijksdaalders. Dus we kochten haar voor tien rijksdaalders. Tien riksen dus...'

Plietsiemannen heurden t mit verboazen aan.

Majesteit von t hail mooi.

'En ze is zo slim. Een koekje pakt ze alleen uit de rechterhand aan. We zullen haar straks eentje geven.'

Dou majesteit n ketaaiertje loater in de woonkoamer zat, ruip vraauw van de commesoares inains hail haard: *'Trix, wat doe je nou...!!!'*

Zie was de noam Riks blikbaar al weer vergeten.

t Hondje vloog mit n noodgang de veurkoamer in en kroop doar bie heur kammeroaden van de plietsie under toavel.

Wat der in de woonkoamer wieder zègd wör, is nait bekend worden.

Mit de koekjes was t òflopen.

Jan Hoiting

JOARGETIEDEN

As lente komt,
kommen de bloumen.
Ons moeke nemt de tied
veur schrobben en veur bounen.

As zummer komt,
bin k hailendaal blied.
Din is de kaggeltied veurbie,
en is t weer ,boetentied'!

As haarfst komt, heb ik t nait,
soest mie kop van t roege weer,
dou k Moeke sums verdrait.
Zai krigt van mie 't hinneweer'!

As winter komt, wordt t weer beter!
Vorst, doar kin k wel tegen,
k wor weer n echte optimist,
mor ook wel n betweter:
,Oldambtrit komt veur vast!
Gainain dij mie t betwist!

Klaas van Zonneveld

De wereld op zien kop.

Ik wait nait hou ie der tegenaan kieken lu, moar ik heb soms t idee, dat haile wereld op zien kop staat.

Wie hebben noa veul gezoes n nije regeren. En wat veur aine! Zai waren t nog mor net mit mekoar ains of ain van dij nijlichters ruip: **“Ons land moet op de schop”**.

Nou, dat het wel wat lös moakt. Kiek mor ais om joe tou. Woar je ook komen, waarklu binnen drok in de weer.

Wegen worden opbroken, overal omlaaidens. Stroaten worden open broken, wotterlaaidens deurbloazen en riolen worden vernijd...t is om gek van te worden.

Waarom mouten aal dizze dingen touglieks gebeuren...Hebben gemaintes geld over?... nee dus !!

Ik heb mie wel es vertellen loaten, dat in t lèste kwartaal van t joar dingen aanpakt worden, omdat men gain geld overhouden mag.... Aanders krigt gemainte volgend joar minder geld van regeren.

Hou din ook... aal dij “in de grond-groaverij” het soms vrumde gevolgen....

Nog mor körtleden har gemainte bie mien kammeroad haile stroate opbroken, om reden dat veul bewoners kloagd haren, dat der mit rioleren wat nait in orde was.

Der waren onnerwiel al wel drij controleurs wèst om te bekieken, wat der verkeerd ziten kon, mor zai waren der aiglieks nait achter kommen wat de oorzaak was.

Omdat rioleren der al zo'n veventwinteg joar lag, wui besloten om boudel te vernijen. Dat besluit har vanzulf hail wat om hakken, omreden dat zo n stroate hailemoal open mout, wat grote gevolgen het veur t doaglieks verkeer. Mor **wat mout, dat mout**, dus wui der aanpakt....!

Kloagen zit mìnsen in t bloud..., dus al

gaauw kon je heuren:...”Mout dat nou, kin dat nait aans ? Wie kinnen d'auto nait parkeren. Kinnen ja gain deure meer oet “

Manlu trokken zok der niks van aan en den heur waark. Bie elke huus wui ook n nije aansloeten noar t riool moakt, dus mos der n gat in t fundament. Noaderhand wui boudel weer dichtmoakt en was t probleem volgens geleerden oplöst.

Mor.....

“Heurst doe dat ook?”, zee vraauw tegen heur man, dou ze soavends veur televisie zaten. “t Is net of ik n roar geluud heur... komt onder vlouer vandoan...”

Man dee televisie wat zachter en luusterde... “Joa, noust zegst, ...ik heur ook wat. Och t zel wel wat rek-en-krimp wezen van de nije riool-aansloeten

“Zol kinnen”, zee vraauw, mor hailendaal overtuugd was ze nait.

Toun ze de volgende oavend en de oavend daarop nog altied dat geluud heurden, zee man: “Ik geleuf, dat ik mor es in t loek in gaang kieken goa”.

“Liekt mie n goud idee”, zee vraauw en langde hom n grode zaklanteern tou. Hai ging op knijen en trok t loek omhoog. Verzichtig scheen e mit de laampe in t gat....

“Och mien laive tied,...dat is ja bienoa nait te geleuven...most es kieken, der zit n jong poeske onder de vlouer, hou is dij doar nou in kommen....?”

“Heremientied” zee vraauw, hoal hom der gauw uut... t daaier zel wel hailendaal verdörst wezen”.

“Geef mie es n stokje keze”, zee man. “Hai zel vast wel honger hebben”.

En joa heur... poeske luit zok lokken...en man kreeg hom te pakken. Verzichtig gaf hai hom aan vraauw

“Och dij stumper is hailemoal verkleumd..k Zel hom gaauw even n waarm plekje moaken”.

“Dij katte mout tiedens de brekerij deur dat gat kommen wezen”

‘Geliek hest’, zee vraauw, ‘wie mouten “Daaier-ambulance” mor es bèllen. Dij mìnsen waiten precies hou ze boudel aanpakken mouten...’

En zo was t !!.

Toun n uur loater daierambulance kwam, harren ze zo'n nijmoodse

“Scanner” bie zok. Zie vonden al gauw oet, dat t baist n “chip” in t oor har. Zodounde wozzen ze wèl de aigenoar was en t adres. Noa n telefoontje konden ze nog dezulfde oavend t daaier bie de gelukkege aigenoar weerom brengen. Dij man was bliede, dat e zien poeske weer har.

“Hè hè”, zee vraauw, “dat is n haile geruststellen...toch goud dat er zo n ambulance is, vindst ook nait ?”

“Ik bint nait voak mit die ains, mor dit keer wel”, zee man.

“Dij wichter van d’ ambulance hebben n papier liggen loaten... es even kieken wat de bankreken is.....

Ons probleem mit riolering is oplöst... kinnen wezen dat wie beetje helpen kinnen om heur geldproblemen mit op te lözzen.

EN DAT GEBEURDE .

Har aal dij brekerij toch zien nut had.

George Petzinger

VERSCHOEL

Deur nijsberichten wordt ons zèggen doan der binnen overstromens bomaansloagen gainain dij ropt “ien minsen welbehoagen” tot aineghaid is t menneg kiend vergoan

verdwoald lopt elknain op biesterboan zai kribben over honnerddoezend vroagen en vuilen heur verroaden, riddersloagen wat draaigens ligt aan worrels van bestoan

haars het zien tied tou winter overdoan der komt ja stilte rond Midwintersdoagen wie overdinken veur- en tegensloagen mit gulle laag, mor mainsttied ook n troan

mor aal joar weer gefit ronnom dizze doagen dat OI Verhaal verschoel bie levensvroagen.

Tiny Veldhuis

Grunnen op zien braidst

op diek
windstille withaid
wollege rookplumen
blinkende windmeulens
tegen loodgrieze luchten
zun mit goldgele gloud
licht in ain tel Eems in
zaachte pastelstreken op

links boven nevelslierten
aan end van sloten en wieken
wilde besnijde torenspitskes

acht lopers
in oranje rood en blaauw
zingen over wille wereld
op diek

Giny Hartman,
26-11-10

Leste ronde

Ainmoal is veur *elkenaine* tied der heer, dat e veur ‘Grote Boas’ verschiene mout. Doar helpt gain laive moeke of aandersoortege *fieldekinten* aan. Op ainziedeg ofsproken tied het e zoch mor te melden. t Is groag of nait! Dag en tied wordt deur ‘Regisseur van t Levent’ bepaald. Wat Bertus ok *pebaaierde*: bie hoesdokter deure der *sikkom* oet lopen; zaikenhoes in en oet goan, aine underzuik noa t aander woar e zoch deur Jan en Alleman *schaau-*

wen loaten mos; bezuik aan verschillende *lapzaalvers*; *allerhaande* hoesmiddels der op lösloaten; t hölp aal *mitnkander gain sikkepit*. t Is *altmoal vergees*.

Sniedens in t lief werren allènt mor aarger en namen nait of. Kon *bie toeren* nait op of dele. Lag t laifst zo laang meuglek op *bèrre*. Lenoa was der *paartieds* euvel mit aan. Tebletten, waarme melk mit hunneg, n *kejakje* niks hölp. t Jong ston *bie zetten* zowat op kop en mos zoch bedappern t nait oet te *hoelen van pien*.

Bertus mos der, dat was *wizze*, aan leuven. t Wief har as leste *strosplier* zölfs in elke koamer n bord mit *siepe/s* zet, mor Bertus göng mit dag achteroet. Wat zoch veureerst aanzain luit as n onschuldege *liefzeerte*, wer mit dag undroagleker. Dokter schreef hom wat *tebletten* veur, mor d'aine hölp nog minder as d'aander. Pien bleef. t Eten smuik nait meer en wat e *sloekde* bleef onderweegs in zien *zinkpudde* hangen.

In t zaikenhoes wizen ze ok nait *recht* wat ze van hom denken mozen. Hebben hom doar zowat binnensteboeten keerd. Noa n bult vieven en zezzen en vief moand loater bleek zoch oet, dat e n dikke *vlaaisboom* bie hom druig.

Noa n *tegenweerde* operoatsie van *krapaan* zes uur hebben ze t *zwikkie* weer aan nkan-der kramd. Op zoal druig Bertus t *oordail* geloaten. Har t meschain zölf wel docht. t Was ja nait aans. Kwam te vroug, mor was blied, dat e nog zoveul joar van vraauw, kinder- en klaainkinder had *groalen* meugen.

Vraauw was *finoal* oet stuur en reerde hail koamer bie mekoar. Heur Bertus, woar zie zowat vievenvatteg joar mit traauwd was, verlaizen. Dat was ja onmeuglek! Zokswat kon ja nait! Hou mos t as Bertus der *dammeet* nait meer wezen zol. t Laifste göng ze votdoadelk *tougelieks* mit heur *manskerel* noar t Beloofde Laand.

t Duurde n haile zet *aleer* zie heur hernam en soamen mit Bertus heur verdrait en onmaacht oetblierd har. Was verdikkeme ok nait niks wat ze veur koezen kregen. Aan kovvie dij n zuster heur *stiekom* veurzedde, zat gain *'lak of smak'*. Aan t end van mörgen göng ze noar hoes om doar t *aldernoarste* nijs aan kinder, familie, vrönden en *noabers* te vertellen. Zag der as n baarg tegenop. In al alternoatsie har ze nait vroagd hou laank ze soamen nog *tegoude* haren. Zol t vano-

avend *meschain* wel heuren.

t Vuil heur achternoa nog tou. Elks har der al n zwoar heufd in had. t Onderzoek duurde ok ja veuls te *laank*. Mor ains *aankieken*. Hoppenlek duurde t nog n haile zet, veurdat Bertus 'Piep aan Meerten' gaf. Muik heurzölf wies, dat zie t *altmangs* nog wel n poar joar oetzingen konnen.

Sneu genogt is t nait zo wied komen. Vaar moand loater stonnen lu op t kerkhof om: man, voader, grootvoader, bruijer en *swoager* noar zien leste ploats te bringen. Bertus gaf nooit meer n leste ronde in kroug van Appie Smit. Zien trompet is nait meer van t hoakske in *kebof* komen.

In aigen auto noar t zaikenhoes voaren veur oetslag en gesprek, was veur hom leste ronde west. Kwam mit zaikenwagen weer thoes en het t stuur nait meer in haanden had. Mos t rouer van zien levent compleet oet haanden geven. Noa n poar weke wer e *legerachteg* en gaf t bezuik en *wiedkieker* hom nog wat *dieverdoatsie*.

Roel Sanders van t Knoal
4 november 2010

Allain

pet waait mie óf
gainain dij t vernemt

t begunt te hoageln
gainain dij t heurt

gaanzen ien lucht
gainain dij t zugt

fiets noar hoes
gainain dij wacht

bin allain
gainain dij t wait

Berrus Spelde
Oskerd 2010

haarfst in Woudbloem

grieze wolkenlierten hangen
boven laand en wotter
t gras is zaacht en zompeg
streek van roege pollen plassen
diekjies wiekjes ruzzelnd rait

wilde eenden scharreln
in onnerwaal en doeken in t nat
spierwidge swoanen sweven
hoog din leeg en gliedend terog
over donkerbroen vlak

aan kim dikke donkerblaauwe
lochten swoar van regen
doartegen riege widge hoeskes
as blokkendeus noast t wotter zet
gain kerk of toren

olle schoul mit strenge roamen
strak in vaarf is nou bewoond
bie 'Aarf en Waaide' binnen grode
gruine holten deuren dicht
fluusterboot stil

t is aal in rust in middagtied
oaf en tou vaalt n rood geel blad
op d'ainege poar stroaten deel
wie rieden wieder t is goud
om stilte doar te loaten

giny hartman
29 oktober 2010

Waarmte.

Ik stoa veur t roam en kiek over t plaain. De zonne schient en ik zai de gele bloodjes van berkenbomen noar beneden dwarreln. Wat is dat toch n schier gezicht. 't Gras van t plantoen ligt stoareg aan bezaaid mit bloodjes.

Week of wat leden zaten ze nog aalmoal aan takken, mor deur de haarde wind van òflopen week hebben ze op t lèste t loodje legd en bedekken ze nou t gazon.

As je der oog veur hebben, is de haarfst ain groot kleurenpalet. Om de hoaverklap zai ik din ook mensen, dij foto's moaken van aal dij mooi gekleurde bomen en boskes.

Wonderliek aigelk, dat maiste mensen zok verheugen op t veujoar, alewel de haarfst zeker zo mooi wezen kin.

As zonne op bomen schient deur de lèste bloodjes stroalt dat n zekere waarmte oet.

En juist dij waarmte moakt veur ons gevuil hail veul oet.

Dizze haarfst is t veul warmer as aandere joaren. Zo komt t teminnent op mie over.

Luipen mensen aandere joaren om dizze tied al mit dikke jazen aan, nou zai ik ze nog rondlopen in lözze zummerklaaiier. Zol t din toch woar wezen, dat t klimoat aan t veraandern is ? Zollen wie t din toch nog mitmoaken, net as mensen op t zudelk haalfroend, dat wie gewoon op n terraske zitten kinnen mit n drankje of n ijsko ? Körtsleden zag ik dat hier al.

Willen wie dat aigelk wel ? Zollen wie dat op n duur wel plezaaierg vinden?

Of hebben wie, net as in vrouger joaren, laiver n dik pak snij mit kerstdoagen ? As ik bie miezulf te roade goa, kais ik veur t lèste.

Joar of wat leden wazzen vraauw en ik in Kaapstad in Zuud- Oafrika.

Het was haalf november en winkelstroaten wazzen overal versierd mit kerstspullen. Bo-

ven de stroaten hongen verlichte sleeën mit rendaaier derveur.

Zollen dij minsen doar genug hebben van de waarmte ? Mit kerstdoagen is t doar noa-melk hoogzummer!

Zollen ze meschain stiekom jaloers op ons wezen, omreden dat zai ook laiver lekker waarm bie n open heerd zitten of gezellig mit mekoar zitten te eten, onnerwiel boetendeure n snijstörm aan de gang is ?

Vroagen, vroagen, vroagen.....!!

Ain ding is zeker: k wol nait groag mit dij lu ruilen. Loat mie mor lekker waarm wachten tot t nije veurjoar, want dat is zeker, dij komt...Heb je wat om noar oet te kieken. Man, allain de gedachte al....en vergeet din nait goud om joe tou te kieken, as der weer nije bloodjes aan de bomen komen. Veujoar is net zo mooi as haarfst. De waarmte van dij gedachte kin gain mins ons òfnemen !!.

George Petzinger

Klain taimke.....

Mien Grunnen mit dien schiere gruine dieken,
Boerderijen, wierden, meulens en börgeren.
Mien Grunnen mit kerken, torens en wieken,
Ik moak mie aibels grode zörgeren.

Doe beschaarmst tröts dien monumenten
Omaarmst ze as dien laifste schat.
Bie nood staaist klaar mit centen,
Mor dien alleraigenste toal dij staarft zowat.

Trijnko Pelgrim.

Versloapen

t Is elf uur, ik goa op berre,
eerst nog n bloodje lezen...
Der weer oet, mout noar t hoeske!
Aans dou ik t..., dat zol wat wezen...

Nog even bie koulkaast laangs,
dat stokje pizza van vanmiddag...
t Is wel kold, nou ja, t is nait aans,
mor goud dat ik t nog zag...

Vot, ook nog n glas melk mit hunneg.
Even in magnetron, wordt lekker waarm.
Ik wil ja gain krummels in mien bèr,
in de koamer ,televizie der bie aan.

Verrek, dizze film heb k nog nait zain!
As k weer op klokke kiek, is t drai uur.
Kolle vouten en film is doan,
van dij pizza krieg ik t zuur...

Gaauw derin, vraauw ligt op mien
kaant.
k Vaal vot in sloap, wat is dij bère lekker!
Om acht uur glinwakker, vot in t ènne,
versloapen, wat is der mit dij wekker???

Ik spring deroet en klai mie aan.
Wat mekaaier die? Wat dust ja maf...
k Heb mie versloapen en t is al loat!
Man, bist ja vrijt is zundag!

Cor Uildriks

n Nij begun...

n Nij joar kin je begunnen mit joen schierste klaaier aan;
Staait wel goud, mor aigelk hè je der nait veul aan.

n Nij joar kin je begunnen mit n zak vol gold;
Mor wat heb je deraan as gain mens van joe hòldt.

n Nij joar kin je begunnen mit n goud glas wien;
Mor as dat op is, wat is der din nog veur medesien.

Mor n nij joar kin je ook begunnen mit n blied gezicht;
Dat zet veul meer deuren open in stee dat van dicht.

Trijnko Pelgrim

De zin van t bestoan

Waarveur leefstoe, waarveur waarkst, uren, doagen, moanden, joaren....
 Ik vroag mie oaf mit veule maren: Budt t leven din gain leven?
 Is der din gain mörgen, is der din gain leven te vergoaren?
 In dij joaren dast op eerde bist, blifst tot t ènde tou vol met zörge
 woarin je joen aigen leven herkennen... Wordt t din gain mörgen?
 De wereld is vol van hoat, hebzucht en eigendunk binnen zo groot,
 dat d'aine mins de aander nait leven let, mor hom doaglieks doodt.
 Zulfs kinderlaifde kin nait bestoan, ze binnen pas twaalm of jonger,
 as zai heur aigen weg aal goan willen. Olders bestoan
 allinneg nog veur de zörge, veur de kinder van vandoage en mörgen.
 Veur de rest huiven ze nait te bestoan, veur t leven veul te old,
 Och kinder en olders, wat moaken wie ons leven toch kold.
 Allinneg nog janken, allinneg nog verdrait,
 is dat de rest dat ons leven nog budt?
 Mor janken kin soms ook goud wezen!
 As dat zo is, din ist leven fijn, van wel dat dut.

Edo staal

len huus
 heb ik
 de beste kluus

mor t slöt
 van mien veurdeur
 is regelmoateg
 ien n slecht humeur

hail veul mensen zeggen
 geld mot rollen

mor der binnen ook mensen
 dij kieken waar
 oaf t liggen blift

Harm Guikema

Spreuk

Ain spreuk allain
 kin t leven van n mins
 nait verlengen
 mor misschain wel
 mit n gerust haart
 noar n nije toukomst brengen

Vergeeten

Vergeeten, vergeten.....

Wat bist din vergeten?

Hè, wat....
 dat bin k vergeten

Harm Guikema

De dood van Vera R. Spannend vervolverhaal – dail 6 Jan Huttinga

Dou e in keuken ston, draaide hai zuk weerom en luip noar t buro. Hier was wat, dat hom nait aanston. Mor wat? Zien ogen gleden over t aaikenholten cilinderburo. Hai kwam der nait op. Der was wat in dit hoes. Hai wol weer weg lopen, dou zien oog vuil op prullenbak noast t buro. n Deuske. Mit de tippen van doem en wiesvinger, pakte hai t op en vlijde t op salontoavel. Minidisc's.

Buurvraauw mos mor wachten. Wel deuskes veur minidisc's, mor gain apparoat om t ôf te speulen en gain disc's. Hai pakte zien mobiel en belde Ester.

'Ik bin in t hoes van Reker en ik heb de indruk dat hier nog gain ploug van ons west is. Klopt dat?'

'Nog gain tied had.'

'Den begunnen wie baaident zulf.'

'Loat Flipje dat mor doun en kom. Ik heb die hier neudeg. Wie mouten beter zuiken.'

'Nee, niks mitnemen, gewoon hier noartou.'

Hai ging zitten en keek noar toavel. Wat was der mit dat deusje..... Der konden vief disc's in. Ze wazzen kocht in Duutslaand. Aargens bie Famila.

Hai luip noar boeten en klopte bie buurvraauw aan. n Grieze krullenkop kwam om houk van deur.

'Je maggen der wel in kommen, mor ik wait niks.'

'Ik kom groag n'aander keer eefkes n piepke proaten mit joe, mor haar joen buurvraauw ook n auto?'

't Ôldske nikkopte.

'Der binnen n poar boxen aan t aander ind van stroat. Doar het ze aine van. Ze ree nait groag, mor ze is wel ais mit mie noar t zaikenhoes voaren. Den wol ze nait, dat ik mit bus of taxi ging. Ik heb n nije heup mout je reken. En den mos ik veur kontrool en den brocht ze mie. Ze haar voak nachtdainst mout je reken.'

Dubbeldam bedankte heur en luip weer noar binnen en belde Ester.

'Hebben wie heur tas ook? Wilst ais kieken of der autosleudels in zitten?'

Het was eefkes stil. Dubbeldam vuilde dat e beet haar. Alleneg haar e gain flauw idee van hou of wat.

'Wait ik zo nait Harry. Ik zuik wieder en den kom ik der aan. Hest wat vonden?'

Dubbeldam prommelde wat en schoakelde zien tillefoon oet. Hai ging noar keuken en pakte n glas oet kaast.

Betty Boop ston der op mit swaart jurkje aan. Wat was dat wel nait mit Betty Boop? Hai luit t wotter stromen en vuilde mit ain vinger ofdat t kòld genug was. Drij gloazen vol dronk e achter mekoar leeg. En dou ging e weer in koamer zitten. Hai kreeg nou echt de riedel in t gat en begon weer deur t hoes te strunen. Overaal luip e gedachtenloos rond en keek zunder wat te zain. Weer gingen ale kaasten open en ale loatjes. De vlizo-trap kwam omdeel en hai stak zien kop deur t loek. n Lege zolder. Aan de muur hing n combi-ketel en wieder niks. Nog gain snipper pepier.

Was dat mien zolder mor, docht e. Hai dee t loek weer dicht. In gang beneden was n inloopkaast. Ach, docht e. Net as vrouger thoos. Moeke haar der weckflezzen stoan. Ook hier zaten plaanken aan muur.

Witgeschilderde muur mit plaanken. Widde roezeltjes aan plaanken. Der stonnen poar flezzen wien. Wieder de gewone veurraad aan pasta's en flezzen mit boontjes en appelmoes en zuks wat. Onner op grond ston n grode holten kist. Eerappels. Dat was laank leden dat e dat zain haar.

Boven hom heurde hai driftege pootjes. Ester was der. Hai dee t licht weer oet en ging weer noar koamer.

'Gain autosleudels, omreden dat ze op fiets was. Dij staait nog op t waark.'

Dubbeldam wees noar t deuske op toavel. Ester nam t bouk op en las de noam van schriever veur.

'Barbara Vink, hmm. Noeit van heurd. Doe den?'

'Nee man, nait dat bouk, wat kin mie dat bouk schelen. Dat deuske!!'

‘Hee, verrek, weer mini-disc’s. Woaram aalgedureg lege deuskes en gain schiefjes. Ik heb Flipje aan t waark zet mit dat schiefje, dij we bie heur op t waark vonden hebben. Hai wol nait, mor ik heb zegd, mout van Dubbeldam. Nou zit e te luustern. Aarme jong. Volgens mie staait der allenneg t tikken van klok op. Hai ken der wel buuls bie worden.’

Ze ging op knijen bie toaveltje liggen en keek. Dubbeldam keek ook en vond dat ze nog aaltied n lekker kontje haar. Hai zuchtte daip en perbaaierte de droad weer op te pakken.

‘Op t waark ligt zo’n deuske en n disc. Hier in hoes ligt net zo’n deuske. Wat denk je den vervolgens?’

Ester gromde. Dubbeldam wuir der zenuwachteg van.

‘Dat dizze juvver n mini-discspeuler het of zo’n grotere bak. Dat der hier in hoes n kaast is, of n loatje waardat schiefkes liggen mit ale kleuren van de regenboog.’

Ze wees noar t deusje, waardat de kleuren opstonden.

‘Je denken, dat ze meziek opnemt, dat ze dat òfspeult mit koptillefoon op. Dat ze in heur vrije tied, hier dat deur de boxen klinken loat. Het ze wel n meziek-installoatie?’

Dubbeldam stak zien vinger op en ruirde in de lucht.

‘Deurgoan Ester, deurgoan.’

Ester ston op en keek koamer rond.

‘Het ze gain meziekboundeltje? Volgens mie het ze hail gain tv.’

Dubbeldam keek heur aan. Zai keek terug en draaide rond op heur bevallege hakjes.

‘Ze het niks mit meziek, of radio of tillevisie.

Ze het zulfs gain computer.’

t Klonk haalf vroagend.

‘Ik kin in t haile hoes niks vinden’, zee e.

‘As dat zo is, den hest niks aan zo’n mini-dinges.’

Ze ging op baank zitten en bloaderde gedachtenloos deur t bouk van Barbara Vink. Dou klapte ze t bouk dicht en legde t weerom op toavel.

‘Tja, den kin ik mor ain ding bedenken’, zee ze langzaam.

‘Den hest der allenneg wat aan as dicteer-apparaat. Mor den mout der wel n microfoontje bie. Gesprekken opnemen, eh..... dien aigen gedachtenspinsels

vastleggen veur wat dan ook. Vogelgeluud opnemen in de vrije natuur. En nou wait ik nait meer.’

Dubbeldam zee niks. Hai docht stief noa. Dat was zo schier mit Ester. Ze konden baaident aldernoast deurkwedeln en deurlullen. Altied kwam der oeteindelik wel weer wat oet.

‘Meziek kinnen we dus wel vergeten. Den blift dat twijde verhoal over. Iets opnemen.

Wat den ook. Iets opnemen. Op t schiefke dat wie hebben staait t tikken van n klok. Dat betaikent, dat der aine west is dij n mini-disc het mit microfoon. Hier is niks te vinden,

teminnent veurlopeg nait. Dus goan we terug noar t waark. Wel van de collegoa’s, dij mit

heur waarkt achter de balie, het zo’n speuler en as t eefkes kin ook nog n microfoontje

derbie. Wie loaten dizze toko hailendal

dichtplakken. As t mout n jonge agent der dag en nacht veur. Hier kommen we

weerom. Ik wol eerst de techneuten der op lösloaten, mor dat doun we nait. Ik denk dat

we hier nog wieder aan t strunen mouten.’

Bie achterdeur lagen sleudels op n bredje.

Achterdeur kwam weer stief in slöt en ze

gingen bie de garagebox kieken. Doar ston

hail trankiel n knalrooie Daihatsu. Achterin

stonden deuzen mit òlde kraanten. Wat raive

veur toen en n kaast dij sikkom oet mekoar

donderde, dou Ester Edens deur opendoun

wol.

Twij legplaanken haren gain verband meer

en kletterden omdeel. Ze kon nog gaauw

deur weer dichtdrukken en begon te

proesten. Dubbeldam lachte zuk de buuts

oet en wol heur opsloeten. Mor smui glee ze

mit gemak onner garagedeur.

‘Kom we goan noar dat Olderman State.

Stallingoa wat vroagen.’

Ze reden stroat oet en dou begon Ester’s

mobiël te piepen. Ze keek op t schaarpje

en begon te lachen.

‘Ach Flipje’, zee ze en ze keek Dubbeldam

gemain aan.

‘Ja, Flipje, wat is der?’, begon ze.

‘Ik wait ook wel, dast gain Flipje haiten dust

mien jong, mor veur mie bist Flipje. Zeg t

mor.’

Ze knikte en fronste heur wenkbrauwen. Ze

luusterde aandachtig.

Dou klapte ze heur mobiël weer dicht en stak

hom weerom in heur tas.

‘Flipje zegt, dat der n poar tracks binnen. Bie

de langste heurst allenneg t tikken van n klok

en volgens hom lewaai van vogels. Kraaien van n hoan of zukswat. Den binnen der twij tracks, waardat niks opstaat. En den is der n klaain stukje waardat middenmaank gerommel en geknitter wat zegd wordt. Mor dat kon e hoast nait verstoan. n Stem van n lutje pork of n vraauw. Den heurst n knal en den ist doan.'

Dubbeldam zette de woagen aan kaant van weg. Hai keek zien collegoa aan.

'Dat is nait veul. Mor doar mouten we dommit ook mor eefkes waark van moaken. Denkst doe dat dij hampel van n Flipje n kopie moaken kin van dat schiefke? Of ist lozer, dat e dat ding noar de TD brengt. Dat ze dat doar doun?'

Ester docht noa. Ze pakte heur mobiel aan en gnivvelde wat.

'Dat leste is beter dunkt mie. Loat e dat mor doun. Ik zel votdoalek bellen.'

'n Knal is vanzulfs te makkelk', zee

Dubbeldam. 'Dat ken niks wezen. Nou ja, dat heuren we nog wel.'

(wordt vervolgd)

Flòiten in feberwoarie

Noa n winter woar gain ènde aan kwam lig ik op n vrouge feberwoarie-mörn in berre te wachten op t breken van t duuster

en t onwizze begun van nije dag
Te dinken of ik deroet goan zel
of bietaiken veur de nacht
Heur ik aan d'overkaande
vanof tempeltje op dak
n merel flòiten

hemels as oet parredies
t Haile dörp swigt en luustert mit
t Daaiertje is nich aan te roaken
en kön k t in handen pakken den brakt
Moar in högte bespeult e scheppen
wordt flòiten stem van Aiwege
en krig haile wereld hoop.

Hanne Wilzing

(24 feberwoarie 2010)

t Is doan

t Is doan, t is veurbie zee ol oom in t verpleeghoes. Vraauw en ik keken nkander aan. Zo haarve hom nog nooit mitmoakt. Oom zat altied vol stekken en verhoalen. As hai in zien rolstoule op n verjoardag binnenkwam den begon huil veurkeuken te lagen. Oomke hef nooit lopen kind en haar n kromme rugge. Vrouger luipe op van dij holten stokken under oksels. Zien aine bain sleepde den achter zuk aan en den kon je, ver òf, aan stofwolke al zain dat e der over t zandloantje aan kwam. Hai waarkte op n schoufebriek en kon ofgemieterd goud mit leer worden. Lu stonnen doar versted van en zeden: *hou kin aine dij zo seupel lop zukse smuie schounen moaken?* Dat dee oomke zeer. Hai luipe wol seupel mor was nich seupel. Zien stekken hebben hom op bainen hollen. Ik heb mie wol ais òfvroagd hou hai toch aan aal dij verhoalen kwam, want zien wereld was nich zo groot. Hai hef zien levent laank op dörp woond en is altied in t hoeske van zien ollen bleven. Ook dou dij al laank oet tied wadden. Bedstee is der altied in bleven net as t zwilk op toavel en gerdienen veur t roam. t Gehaaim van oomke was dat e slim goud kieken kon en huil goud lustern. Hai kön deur dingen hinkieken, bekeek t doeknekt van underkaande. Hai kön heuren wat er achter woorden vuild en zegd wui. In t grootske zag hai t kindske en in t stoenske de kwetsboarhaid. Zo kwam oomke aan zien verhoalen. Mor non ist mis mit hom. Hazzenblouden. Noa vaartachtteg joar van t ol stee in t dörp noar verpleeghoes in stad. Zuster komt langs en zegt veul te haard –aan geheur mekaaiert ja niks- *zo Gert Jan vandoage most t mit mie doun.* Oomke licht even op en zegt: *dat is ja nich best.* Mor ol plezaaier is vot. Bie t votgoan komt der n troane: *t is veurbie, ik mout realistisch weden, k heb t ook tegen doomnee zegd, t is doan.* Wie

holden zien haand vaaste en hebben woorden sikkom in aanslag: *wadden ja altied zo bliedeg en monter... moudveren nich zakken loaten... t is ja nich veurbie... t beste mout nog kommen...* Mor woorden kriegen gain oam en wie zwiegen. Kieken in stilleghaaid mit hom daipe leegte in en vuilen n huil klaain beetje van zien boom. Bie deure kiek ik nog even um en swoai. Hij holdt haand umhoog en kikt mie aan. Nich ik, mor hai raaist òf.
t Is doan.

Hanne Wilzing
(21 november 2010)

t Blauwbörgje vertelt

Der was n tied dat ik nog was ien 't mooie Reitdieps landschap. Ze kwamen host elke dag, heur ezels ien t gras schilderend ien stilte tot ien de oavendkilte.

Nog heur ik t gezelschap, het antwoord toen ik vroeg: hoe worden joe nou neumd, "De Grunneger Ploeg."

Veul is van ze verschenen, der wer n baarg veur beurd, waar ik al ben verdwenen wordt van de Ploeg nog heurd.

Coby Poelman-Duisterwinkel.

<http://dichteningroningen.blogspot.com>

Zo op t oog.

Zo op t oog zugt gain mens wat biezunders aan mie.
Ik vuil mie gezond, heb t verstand der goud bie.
Al heb ik vaar schroeven in mien linkerbain
en kin ik in duuster nait hail goud meer zain.,
klopt mien polze wat zwak, is mien blouddruk te hoog,
ik bin nog meroakel zo op het oog.

Mien steunzolen dij holden mie op t rechte pad.
k Stoa steveg op poten, dus wèl dut mie wat.
Bewegen is goud veur konditsie en geest.
Vuilt n mins zok gezond, din is t leven n feest.
Mor t geheugen wordt wat minder, net as mien ogen
en deur piene in rogge loop ik n beetje gebogen.
Mien oam wordt wat kórter, kin soms trap nait omhoog,
veur de rest gait t fantastisch, zo op het oog.

Wat is t leven toch mooi, mor het gait mie te vlog
Bekiek k olle foto's, din wait ik genog.
Din glie ik terog noar dij prachtege joaren,
dou genoot je van alles, mor konden gain sint spoaren.
Je huilen alles oet t leven, luipen over van kracht,
wie laagden en daansten tot daip in de nacht.
Nou loop ik veurzichtig, t gait nait meer zo haard.
k hol reken mit mien pacemaker hier op mien haart.
Dou mor ais wat kaalmer, zegt mien cardioloog,
k bin toch nog kras veur mien leeftied, zo op het oog ?

Goa k soavends op bèrre, geheur gait op nul
en sokken om vouten, man wat is t n spul.
t Gebit in t bakje, de lenzen in t vocht
en t roam dat mout dicht vanwege de tocht.
Lig k endelk op rogge, din stel k mie de vroag :
Har k vandoag wat te kloagen, al gong het wat troag.?
k Har noa t eten wel wat piene in moag
k Loat mie nog nait kisten, hol nait van gekloag.
Hol wat reken mit joen leeftied, zee mien gerontoloog,
Ach wat... ik liek nog fantastisch, zo op het oog.

Bewaarken in t Grunnegs
deur George Petzinger

Oljoarsdag

Stoareg brekt
de zun deur
flaren diezegheid
en langzaam
worden gerdienen
openshoven
veur t lèste bedrief
van t joar.
Deur damp van
smeltend snij
boven de hoezen
glinstern druppels
aan de baarkeboom
as n te loate
kerstverlichten.
Kwoajongen hier
in stroat
vaalt dat nait op,
dij binnen
tot mien verdrait
al doagen
in de weer
mit veul keboal
de kwoade geesten
te verjoagen
en dat mishottjet
keer op keer.

Of dizze raaize nait ?

Henk de Weerd

Steern

geleuf nait in Jehova
 Vishnu of Karma
 mor inains waas e doar
 helder en kloar
 n steern
 glin en leger as aans
 op t zulfde stee biekaans
 de mins wikt
 God beschikt
 mor is dat mien bruier dij om t houkje kikt?

Berrus Spelde
 Oskerd 2010

Dörpsfilm

Ik heur, net as ain van de redacteuren van dit wereldwiedewebkraantje, tot de generoatie dij aanduidt wordt als "babyboomers". Nou bin ik ain van de eersten, geboren vlak noa de oorlog in juni vievenvatteg en in tied mag ik "van Drees trekken" zoas AOW eerst nuimd wer. Nou was ik al n zetje in de VUT, dus wennen aan "t niks meer te mouten en alles te maggen" was makkelk zat. As je older worden din kommen ook de herinnerns aan de joaren van joen jeugd weer terogge. De jongens van "Queen" hebben dat zo wondermooi vertolkt in heur laid "These are the days of our lives" (Dat binnen de doagen van ons leven).

*Sometimes I get the feelin'
 I was back in the old days - long ago
 When we were kids when we were young
 Thing seemed so perfect - you know
 The days were endless, we were crazy, we were young
 The sun was always shinin', we just lived for fun
 Sometimes it seems like lately, I just don't know*

The rest of my life' s been just a show

*Those were the days of our lives
 The bad things in life were so few
 Those days are all gone now but one thing is true
 When I look and I find I still love you*

Ik mos aan dit mooie nummer van Queen denken dou ik dizze week n olle dörpsfilm van Midwolle oet t begun van de viefteger joaren aan t bekieken was . Wat leek t leven dou simpel. As kinder wazzen wie te zain bie t lol trappen op t schoulplaaain. Wichter huppeln in n kringe in t rond, jonken wazzen bezeg mit t dou bie ons populaire "streepke-streep". t Ging der wild omheer, mor dat heurt bie kwoajonken. Joa, veur ons kinder was t leven simpel, lopens of op fietse noar schoule, gain drok verkeer bie de weg, gain hoeswaark, gain mobieltjes, gain computers. Nait overblijven op schoule, mor tussen middag terogge noar Moeke, dij as t aaid kon waarm eten op toavel haar. Of aans broodeten en din weer terogge noar schoule, van haalf twije tot haalf vare. En din zat Moeke op joe te wachten mit n snee stoete. Mit geel suker, jam of stroop. Din mog je speulen. Boeten as t mooi weer was, binnen as t regende of störmde. En as joen Pa haile dag waarkt haar, din kwam so-avends eerappels-mit-gruinte-en-vlees op toavel. Of stampopot. Mous, broene bonen, zuurkool mit n swienhakje, dreuge bonen mit spek.

Film begunt mit de leden van de Sociëteit De Harmonie mit de doames dij wel ais even heuren loaten willen hou mooi ze zingen kinnen. d'Ain noa d'aander kommen ze bie Hotel van Eerden deure oet en stellen zok op aan Muntengoa's Loane (Homerilaan). Nou in twijdoezendtiene binnen t aalmoal "*mensen van voorbij*" oet t gedicht van Hanna Lam.

*De mensen van voorbii, zij blijven met ons leven.
 De mensen van voorbij, ze zijn met ons verweven
 in liefde, in verhalen, die wij zo graag herhalen.*

Wie, de babyboomers oet vievenvatteg en wat loater, kinnen ze aalmoal nog wel. De

manlu en vraauwlu dij t dörp in dij noaoorlogse joaren veur ons n gezicht gavven. Van Eerden, hotelholder, de loatere gemaintesiktoares Kampstra, directeur van Boerenlambaanke Garrelt van Delden, Chauffeur bie gemaintewaarken Oabel Kruzengoa, goa zo moar deur.

Even loater gaat der n deure van n kleuterschoule open. Kleutertjes stromen noar boeten om te speulen. Ook de grotere kinder van de Chr. Nat. School maggen heur schoulplaaïn op. Midwolle is n verdaïld dörp, van oldsher. Verdaïld in vrij- en rechtzinnige Hervormden, in Gereformeerden en Christelijk Gereformeerden. De christelken onder de inwoners hebben noa de schoulhervorming van 1920 n aigen schoule opricht. De olle schoule, vrouger van Hervormde Kerke wer overnomen deur gemainte en wer n Openboare Schoule. Benoam de vrijzinnege boeren steunen de openboare schoule en richten din ook n verainen veur openbaar onderwijs op. Schoule is veur elkenain, ook veur ongeleuvegen, moar veur geleuvegen dij nait noar CNS willen, komt domie wel elke weke godsdienstonderwies geven.

Op schoule begunt dus de verdailen pas goud. Joen Hervormde of Gereformeerde vriendje oet de buurt woar je aaltied mit speulen konnen, zulfs op zundag noa de kerke, ging noar dij aandere schoule. Woar ze elke mörgen bidden mozzen, zo vertelde t vriendje mie. Aans kwammen ze loater nait in de hemel. En ze zongen der ook aander verskes as wie leerden op schoule. Meer over wat er langs de wolken roest in ploats van wat op de poaden en de loanen broest. Jezus kwam doar elke dag langs en bie ons op schoule moar ainmoal in de weke. Ik kon der gain verschil in zain, mien kammeroad was mien kammeroad, din moar noa schoul-tied.

Ook al heb ik nait op christelke schoule zeten, toch kommen der op t christelke schoul-

plaaïn bekende gezichten veurbie. Zoas dizze jong mit sproeten. Swier Drenth van Kikkerpolder. Hai is al nait meer bie ons, kört leden oet tied kommen. Meesters van de Christelke Schoule binnen oardeg sportief, bokspringen gaat heur best of. Nee, d'ondrwiezers van de OLS woar de filmers even loater aanlangen, woagen zok nait aan zokse fratsen. En din zai ik veul meer bekende gezichten. Mien leeftiedsgenoten, oldere kinder dij nog in d'oorlog geboren binnen. Kinder bie mie oet de buurte. Jan Blaauw dij ook wat mit dit webkraantje het, Siena van der Wal, n achternichte, mien scheuvelrivoal Lenus Pluum en kiek, ook Annie Tolk, dij ook al nait meer onder ons is. Want zoveul tied ligt der al achter ons, dat der al gounent van ons leeftied oet tied kommen binnen. Ik denk din ook aan Henkie Joager dij al hail jong deur n brommerongeluk t leven verloren het. Dij niks mitmoakt het wat wie loater mitmoakt hebben, verliefd, verloofd, traauwd, schaiden, kinder en klaainkinder. Zo is t leven ook. Dood heurt derbie. Aine krigt hoast gain kaans om te leven, n aander mout eerst alles in t leven mitmoaken, veur e tonen oetsteken kin.

Noa de filmerij van de schoulkinder begunnen de cineasten veuraan in t dörp te filmen. Gruinteboer Hassing is net op pad en boer De Groot en de vraauw op houk van Hoofdweg en Laange Zuudwenden binnen in t aanleg aan t voetballen. Even wiederop asfalteren gemaintewaarkluu onder aanvoeren van Oabeltje Kruzengoa n stok van Kikkerpolder, bie de gemainte bekend als "Zuiderweg". De gemainte Midwolle mit zien dik vaaierdoezend inwoners kon dat dou nog aalmoal zulf behappen.

Even wiederop kommen mien Pa en Moe in t beeld. Nou, ja, koppen steken net boven onderkaante van t schaarm oet. Ik mout der noast stoan, moar de cameraman hold zien camera te hoog. Wel vol in beeld t grote re-

kloamebord op ons mure van "Van Nelle voor Koffie en Thee".

Dou al rekloame op t witte douk. Wie hebben t grote gemelers bord loater weggooid. Bie t ol iezet. Soamen mit wat aandere rekloameborden. Van Douwe Egberts en Theodorus Niemeijer. Dou wazzen ze niks weerd, nou zol je der goldgeld veur kriegen kinnen.

Op Kenoalweg binnen wat aarbaaiders n sleuve aan t groaven. Opzichter staat derbie en kikt dernoar. t Is veur wotterlaaiden ducht mie, dij noar n hoes achteraan Kenoalweg legd worden mout. De filmers rieden verder deur t dörp. Bekende gezichten kom je tegen. k Wil ze nait aalmoal bie noam nuimen, mor om Fokke Duut kom ik nait hin. Bie mooi weer zat e op n bankje veur t hoes en zwaai-de mit zien stok noar elkenaine dij hom ook groutte. Ook vrouw Duut let zok zain.

Verderop hoofdmeester van ons schoule mit zien vraauw en zeun. Boer Hermans-Diekstroa bie de boerderij. Ze filmen waarklu in klokkengaiterij van Van Bergen. En n bekende aannemer is bezeg mit t opknappen

van n aarbaaidersshoeske. Ook wat "neringdoenden" kommen we tegen. De krudeniers van Waalkens en de Grooth, Bakker Ufkes mit vraauw, smid Uffen der tegenover dij nait allain smederij haar, mor ook handel-de in fietsen en loater ploffietsen. Zien vraauw en olste dochter Hennie stoan derbie op de film.

Ook de kledingwinkel van dij aandere Uffen krigt bezuik van de cineasten. Wat kreeg de klant dou n aandacht. Mevrouw Uffen was nait te beroerd om mit n klant boeten in de eteloge te kieken noar n artikel wat klant bedoulde. Hail mevrouw Uffen zok bezeg mit benoam doames boven- en ondergoud, de boas zulf zat in de woninginrichten, loater doarbie holpen deur baaide jongens Robbie en Bert. In dij tied ging n zoak nog voak over van voader op zeun. En wat ook opvaalt, elke klant wordt persoanlek noar de winkel-deure brocht en oetgelaide doan. Kom der mor es om in dizze tied. Nou mojje alles zulf pakken en oafreken bie de kassa en din zulf ook nog inpakken.

De film let ook wat zain van de plattelandsvraauwen en de christelke vraauwenverainen. De plattelandsvraauwen zitten gezellig bie mekoar in de zoal van Hotel Gemeentehuis, de christelke doames zellen wel bie gereformeerde kerke zeten hebben. Of in 'Immanuel', t Evangelisoatiegebauwtje op loane noar Botjesverdrait. Ook hier weer bekende gezichten. Sommegen van jonken en wichter van onze schouklazze zellen heur moe veurbie kommen hebben zain dou dizze film op de reunie van ons schoule vertoond wer.

Op t lest van film kommen de sportverainen in actie. Gymmes tiekverainen TONIDO (*Tot Ons Nut Is Dit Opgericht*) let zain wat ze onder laaiden van mien oomke

Koeno Koers oet Scheemde aal leerd hebben. Jongens, wichter en ook de doames huppeln over t gemaintelk sportveld aan Mennistenloane. Loater kommen ook de voetballers in aktie. En din, t is nait te overzain, de wichter van de padvinderij. Onder laaiden van mevrouw Magendans, nait alleneg de vraauw van ons hoedokter, mor zulf ook tandarts. Veul leeftiedgenoten zellen t mins nait vergeten hebben. Mevrouw Magendans von dat kinder bie t trekken van n

tanne of n koeze oet onze melkgebitjes, nait verdoofd worden huid. Dat kon wel zonder en dat dee dus gloepens zeer. Je wollen t mins wel veur de schenen schuppen as ze aan joen tannen en koezen zat te roppen. Bie hail wat kinder is der n levenslaange angst veur tandarts van overbleven. Ik goa der din ook nooit mit plezaaier hin of t mout absoluut neudeg wezen, ook al het mien tandarts hier in Pekel der n hekel aan dat ze minsen zeer doun mout. Nee, t laifst gain koezenropper meer in mien mond.

Ook de brandweer komt aan bod. Dizze stoere jongens geven onder laaiden van commandant Kloas Kampstrea tegenover boerderij van Botjes, n demonstratie hou-veel wotter ze wel nait mit heur brandweer-auto in t vuur spoiten kinnen. Vuur is der nait bie, mor elk vuur zol subiet oetgoan van dit enorme wotterballet, dat de jongens even loaten zain. Veur nog meer lol kin ook zörgd worren, ze binnen niks te min om de dikke stroale ook even op t nijsgierige volk te richten. n Dail van t publiek komt nait dreuge bie hoes vandoage.

En din inains is film oaflopen. Gain oaftiteln. Zo mor. Ik denk dat der n stokje van film weg is. Nait overnomen op de videobaand dij aine van de gemainte Scheemde in 1996 veur de reunie van de openboare schoule moakt het. Inains zit ik din weer in de aigentiedse werkelkhaid van vandoage. De tied van DVD speulers woar ik t spaigelploetje met de film zo moar inleggen kin en din oafdraaien. En der net zoveul DVD's van moaken kin as ik zulf wil. Film is oet tied dat wie nog nait ains televisie haren. Inains bin ik van t schoulkind in negentienainenvieftig weer n grote kerel van vievenzesteg. Dij terogge kikt noar zien jeugd. Dou t leven nog zo simpel was. Dou bakker, melkboer en gruinteboer aan deure kwammen en krudenier joe de boodschappen elke weke in hoes brocht.

Dat was ook de tied dat minsen van Midwolle en Oostwold zokzulf nog besturen konnen en ze Winschoot, Scheemte, Finnerwolle, Beer-te en Schanze der nait bie neudeg wazzen. Wegen konden ze zulf moaken, aandere waarken konnen ze aanbesteden. Wonens werren baauwd deur aannemer oet t dörp of oet omgeven. In baaide dörpen, Midwolle en Oostwold konnen ze openboare en christelke schoulen in stand holden. En opknappen en verbauwen. En veur n bezuik aan sikterie huf je gain oafspraak te moaken, je gingen der hèn as sikterie open was en din was je direct aan beurt.

Terugge in mien tied heur ik Queen wieder speulen. In n geluudskwaliteit woar niks meer op aan te maarken is; gain 45 toeren, gain barsten in de ploot, gain tikken, gain spetters, moar n CD, digitaal:

*You can't turn back the clock, you can't turn back the tide
Aint that a shame,
I'd like to go back one time on a roller coaster ride,
When life was just a game
No use in sitting and thinkin on what you did,
When you can lay back and enjoy it through your kids,
Sometimes it seems like lately - I just don't know,
Better sit back and go with the flow.*

*Cos' these are the days of our lives,
They've flown in the swiftness of time,
These days are all gone now but some things remain,
When I look and I find no change.*

*Those were the days of our lives - yeah
The bad things in life were so few
Those days are all gone now but one things still true
When I look and I find
I still love you*

I still love you

Nee, wie kinnen tied nait terugge zetten al haar je sommege joaren groag nog ais overdoan - en din aans.... Mor, as t geluud van Brian May zien gitaar zachtjes oetstaarft, din denk je aan joen vraauw woar ja al tien, twinteg of datteg joar en meer mit traauwd bin-

nen. Nait zo as t leven west hebben kon mit dij of dij, moar zo as t joe overkommen is. Mit heur, dij doar bie joe in koamer zit; Ik hol nog aaltied van die ! I still love you.

Ben Doedens

Oi' Peking, 27 december 2010.

*Muziek en tekst:
Queen. Nummer 8 van de CD "Innuendo",
"These are the days of our lives"
Parlophone CDP 79 5887 2 © 1991.*

GAIN VREE

Swaarf over olderlieke laand
bezai aal dat doar leeft en waast
baanjer van ain noar aner kaant
ronnom leven dat mie goud paast

Oogsten goud mor ook haalfied nait
as dreug gewas noar wodder smacht
waait din wat sloeg op woddel staat
gaaile locht boven Klaaibosacht

Vatteg joar binnen vergleden
wat is t no al laank weer leden
da'k votrouk van aigen stee

Veur kört ais goud op bezonnen
aans woaraans mien thoes hervonnen
ien tied older, mor ook tevree?

Nane van der Molen
22-12-10

Jong Ootje (102) Leven en dood

.....
Bie t lezen van de titel zel n ie joe oafvraagen: Jong Ootje..... 102? Al liekt dat wat krom veur n boetenstoander; veur ons, klaaikinder, was zai aaid jong ootje! Dat kwam, omdat ons aander opoe van moekes kaante dou older was....! En veur t gemak Oi Ootje nuimd wuir. n Forse, stoere vraauw, recht van ziel en leden. Aaid rechtop op stoule en nooit verlegen om woorden. As je op bezuik kwamen, haar ze mainstied wel n taimke of verske oet vrouger tieden. Zai was de zestiende in t gezin, woaras der dou nog vattien van in leven wazzen. t Traauwboukje was al vol! Zuneg as men dou was in 1895.. wuir heur geboorte bieschreven op t omslag! Veur zowied dat kon in dij tied, haar ze n goud leven. Heur bruiertjes en zuskes wazzen wies mit heur en zodounde mos ze nogal ais heuren, dat ze verwend was..... Op heur twaalfde kwam ze van schoule. Dat dee zeer, want zai mog en kon goud leren. Mie ducht, as ze in dizze tied geboren was, haar ze vast heur HAVO mit glans hoald. Lezen was op loatere leeftied heur hobbie. Dou wazzen kinder t hoes al oet en was t boerenwaark veur heur finito.... Doan! Wat n zegen !!! Of t kwam deurd dat heur ollen zestien haren.... Zai kreeg zulf ,mor' drij kinder! Gingen vanzulf s ook alle drij noar boer. Boeren wazzen bie heur nait populair, dat kin je joe begriepen.
Zo vertelde ze ons voak, dat ze mit n stok of 10 – 12 maaiden op t laand lagen te baiten ruden enz. en den oet volle borst laidjes zongen. Boer haar heur verteld, dat dag den gauwer om was..... Doar haar hai geliek aan, mor vertelde ze den cynisch: t Mes snee van twij kanten! De lu dij laangs t laand laipen, dochten den: 'Dij wichter binnen vrolek, worden vast goud betoald.....!' Joa, kom der mor om!
Noa t waark op t laand mos der nog vouerd en molken worden. Doar noa eten en nait te loat op berre! Dag begon weer vroug! As boer visite kreeg zundoags, haren ze der nog n toak bie: zoas gebroekelk wuir eerst t laand en de gewassen bewonderd en was der doar noa tied veur kovvie/ thee en zukswat. Bie binnenkomst van t spul zaten de maaiden tussen dele en t veurenne te wach-

ten mit lappen en bozzels om de klaai van gasten heur schouwen te hoalen.
'Heer k ben U genegen, k zal U de schoenen vege....

*want Gij zijt de wijnstronk en wij zijn de ran-
ken.*

*Voor hetgeen U ons geeft, zullen wij U be-
danken!"*

'Den kregen wie n poar cent en mozzen dat ook nog dailen!' Ook vattien/ achttien zat heur hoog! Wat n tied! Heur man haar n oneven nummer trokken en mos vaar /vief joar t leger dainen! (jonges, dij n even nummer trokken, wazzen vrij)

Noast heur inkommen, dij ze in heur allaintje bie n kander kraben mos, kreeg ze van de tounmoalege gemainte 2 kwartjes ondersteunen. Veur elk kind n kwartje..... 'Doar mos je den elke moal veur van NijScheemde noar Scheemde lopen....! De börgemeester dij toun aanzat, gaf loater in Den Hoag aan, dat hai gain aarmoudege gezinnen in zien gemainte haar.... En prompt wuir de biedroage stopt! Dat het dij gloeperd waiten! Wie hebben hom wegpest!' (glimlagend) Veur heur n reden om nooit weer n ambtenoar te respektaaiern. Net as n hail bult boeren, haren dij t veur aaiweg bie heur verpest...

Veur mie was t gain wonder, dat heur politieke kleur vuurrood was. Doarom schrok ik indertied van heur mainen over de nije minister-president. Aine van de PvdA: 'Doar hebben wie niks aan! Dat is n mitloper!' Of t zo was, loat ik hier in t midden. Persoonlek vond ik t gain slechte... Loater, dou e stopt was, kreeg k doar aander gedachten over. Tot negenteg joar op zokzulf woond, mos ze mit tegenzin noar bejoardenhoes t Hamrik in Nijwolle. (Zai kreeg n hazzenblouden.) As wie op bezuik wazzen, mos ze voak waiten loaten: 'Ik zel mie berusten, mor k zit hier nait mit plezaaiern!' Directeur Horst schatte in, dat ze wel nait meer zo laank in t bejoardenhoes zitten zol.

"Al negenteg? Den zel ze nait aarg laank onze gast wezen", was zien mainen. Twaalf joar zol t worden! En vanoaf heur honderdste kwam börgmaister vanzulf ook elk joar even langs op heur joardag.

'Moeke, mouten ie ook nog n nij klaidje hebben veur joen verjoardag?'

'Is goud, loat Hillie mie moar n stok of wat hoalen van Uffen' was heur antwoord. Zai zat der schienboar dou goud bie.....

"Ie mouten der n beetje schier opstoan, want börgemeester en zien vraauw kommen ook... '

'Wat mout ik mit dat volk... doar heb ik niks mit!'

Joa, ik ken der ook niks aan doun, dat komt, dat ie zo old worden'

En den: op heur joardag, mit de haile zoal vol mensken dij hail drok mit zokzulf bezeg wazzen en heur vanwege heur doveghaid n beetje links liggen laiten: begon ze te declameren. Keersliek op stoule, haar ze al n zetje in de goaten, dat ze nait al teveul aandacht kreeg en docht: "Ben ik nou joareg, of wat is dat!'"

Elk wuir stil en zat aandachtig te lustern noar vannijs n taimke oet vrouger tieden, woaras ze zo goud in was. n Grode glimlag op heur gezichte gaf veur mie heur overwinnen weer: "Dij heb k te pakken! Ze kwamen toch veur mie!'"

As de börgervoader en zien vraauw oafschaid namen, was heur bedankje gemoakt zuit. "Bedankt, meneer de burgemeester, dat U ook even langs kwam!" Heur gezichte sprak doarbie boukdailen en ik kon heur humor best woaderen. Börgmeester oapetrots: "Tot volgend jaar Oma, dan komen we graag weer langs!'"

En dou..... in juli 1997, bienoa 102 en haalf..... kwam t telefoontje van heur zeun: 't Hamrik het mie net beld. Of wie bie moeke woaken kennen. t Gait nait zo goud. Kinst kommen om bie heur te woaken?' Mit zien baident, hai roem tachtig en ik as aantraauwd klaainkind in de zesteg.... mochten wie heur begelaiden noar heur enne.

"k Heb dörst, dou mie n beetje wotter" zee ze soavends rond n uur of aachte. Hai druppelde wat mit n lepeltje op heur lippen en dat von ze mor niks....

"Dat is ja niks, dou mie t komke zulf mor.'

"Nee moeke, dat ken nait, den verslokt die..." was zien antwoord.

"Ie mouten hier op reken: as ik dommeet bainen boeten berre krieg, is mien eerste loop noar kroane en loat ik mie vollopen mit wotter.....'

Even noa negen, n uur loater was t beurd.....bluis ze heur leste oadem oet.....

Klaas van Zonneveld, Scheemde

MIEN THUUS

t Hoge Laand, veul bezongen – veul beriemd
 zie zeggen, dat joe doar nog zain kennen
 woar de locht de grond aanroakt
 mit de zee en diek en t Wad – wat? – joa t Wad
 Delfziel en Daam en t begun van t Paiterpad
 woar t groan nog op akker bloakt.

MIEN grode laifde
 om te bezingen of te beriemen of te bedichten
 doarveur mout ik MIEN Pronkjewail uutlichten:
 Veendam – Veendam mit golden raand
 nait bedaild mit zee of diek
 in Veendam vuil ik mie thuus – vuil ik mie riek

Gain Hogelaandster zeewind deur mien hoaren
 nait op diek, over t grode wotter stoaren
 mor wie hebben t Ooster- en Westerdaipe
 t schiere Borgerswoldster paark en meren
 kinderboerenspul mit kukens,
 springgoud en paauwenveren.

Ik stap nou stief deur –
 deur t op de grond valen bloaderdak
 en hoazeneuten en tamme kestanjes roapen
 in heur bont en kleureg broen haarstpak
 t wotter van ons Borgerswolderster meer
 broest ook wel op n holbol winterdag
 doar ken ik ook in zonne vlaggerg daanzen
 stoaren in slichte haarstregen mit n troan of n laag

Hier in Veendam heb ik mien vaailleg tuunhekkie
 mien dörp van hunneg en melk
 mit n waarm thuus en n welkom veur elk
 mien allemachiesvertraauwd plekkie

Joyce Bodewes
 Veendam twijduuzendtiene

Kerst- en Nijjoarskoarten, Moatjes-misère

Geert Moatjes zit met e hannen ien t hoar! Nou ja, hij het zien hannen op e toavel liggen, mor ien zien kop is t n drukte van belang. Veur hem op e toavel ligt n stoapeltje Kerst- en Nijjoarskoarten, van e HEMA ducht m, of van t Tuunsentrum, doar bennen ze ok niet zo prieszeg. t Adresboekje leit dernoast, met n pen die Geert n moal kregen het van Melis, veur 'bewezen diensten'. Harmke, Geert zien vrouw, het doar ok n blad pepier bij deponeerd, doar moet e de noamen op zetten van de lu, woar e n koart veur schreven het. Dan kommen der ja gien dubbele bij die lu ien e postbus, dat is ok ja niet de bedoeling.

Geert het ien tied al drie koarten schreven en de noamen met zien wat trillerg, mor wel dudelk haandschrift op t Harmkepepier zet. En nou het e pauze en zit e ien gedachten verzonken, met e hannen op toavel, mor ok ien t hoar. Hij zigt die hiele koartjesschrieve-rij niet meer zitten, hij begunt der zelfs n hekel aan te kriegen.

“Woarom moet hij dit ok doen, waarom doet ze dat zulf niet?” Met ‘ze’ bedoelt Geert zien vrouw Harmke. Ze wiet ja dat hij laang niet zo “schoon” schrift as zijzulf, zij haar vroeger n dikke acht op dat schrieven, hij n hiel moager zesje. En wat heb je deraan aan aal die schrieverij? Alleneg mor die TNT- boazen op t spek binden, en je wieten niet iens of de koarten dit joar wel ien e brievenbuzzen stopt worden deur die postbodes met die stupide oranje kleur op heur kleren. (Doar haar e ok al hikhakkerij over had, met Harmke: “Geert, dat bennen gien postbodes meer, dat bennen postbestellers, goa nou ok es met dien tied met!”) Postbestellers.... Joa, dizze post haren ze wis en vast bij Harmke besteld en hij kon der zuk op uutleven... Wat was de volgende ok al weer? O ja, de familie Drent-Drenth, das ien koart veur vief personen. Nog mor goed ok dat e niet veur aal die vief Drenten ofzonderlike koarten schrieven huft, net of e therapeutisch bezeg is ien dizze witte decembermoand. En doe der mor denken om, strakkies komt Harmke thuus en krigt hij de boodschap: “Och Geert, wil jim dizze koarten

even op e bus doen?” Of: “Och Geert, ik heb gien specioale zegels meer, kan jim niet even op e olle fiets noar Zuudhörn jakkern?” Wel de slemiel is ien dit verhoal, dat is wel dudelk!

Geert kiek even op e klok aan e muur, nog gien twaalf uur, zit vandoag ok gien bewegen ien, ien die wiezers. De tied wil mor niet om.... Hij stint mor es goed en bôlkt zo haard dat de bureen hem wel heuren kunnen. Zo, dat lucht op. Geert pakt zien Parker op en knipt wat met e drukknoop, Harmke is der nou ja doch niet....

“Woarom sturen ze eigelks koarten noar lu die hier nog gien vief huzen vandoan ien e zulfde stroat wonen? Wat is dat veur ‘verwording’? Komt Harmke dammeet thuus en zegt ze: “Jim het de bureen doch niet vergeten, hè!!!” En kan hij zo doadelk de klompen aantrekken en zien leven woagen op die glibberge onnergrond om die koartjes ien e buzzen te proppen. En dan komt e vanzulf ien van die Drenten tegen en die wil wel n proatje moaken, mor ja, doar het hij gien tied veur, hij moet as n beunhoas ien e benen om die stomme.... En wat moet e dan tegen die Drent zeggen? “Moi Drent, mooi dat k je zie, mor k heb even gien tied, ik moet noamelk n nijjoarskoart bij jim ien e greune brievenbus vallen loaten....” Geert heurt ien e gang n bult lewaai, der rommelt hiel wat op e deurmat. Geert pakt zuk op en sloft noar de veurdeur. O, hij zigt t al, doar bennen hiel wat koarten bij. Op t moment dat e de stoapel post oppakken wil en zuk even n steuntje verschaft aan e veurdeur, heurt e dat de deurkruk wordt omdraaid, de deur gijt open. Gelukkeg kan Geert zuk nog net stoande holden, Harmke kiek m aan met n poar ogen die zeggen: “Het jim bij de jeneverfles zeten?”

Zien vrouw komt gauw de gang ien en smakt de deur dicht, Geert het net op tied zien vingers terugtrokken van de deurposten.

“Moatjes, wat is t verdold kold! Gijt jim temet even noar Zuudhörn om nog wat biezonderere zegels op te hoalen? Ze bennen op en buurvrouw is der ok deur. En dan kun je doarnoa nog wel even die koarten hier ien Noordhörn bezörgen, dat spoart n TNT-besteller uut... En jim het de bureen doch niet vergeten, hè!!!”

Joar lòpt op t end

Joar lòpt op t ènd
trugkiekend is der veul beurd
van ales over krizes en griep heurd
mor ales wènt

Paardij werden lebait
en nait weer beter
n aander wist nait beter
en vroug man mit saais

Ok veul veraandern ien familie
mor veur ales is n remedie
da's:
kop der veur holden

Nait verzoepen ien geliep
aanveren sums ien geniep
mor:
kop der veur holden!

Willy Westerdiek, Nijlaand

iensnijd

iensnijd
kòld, snij
haarde wiend
snijdunen
tot kont derien
n minsk
is din luddek
deur elementen
van noatuur

Willy Westerdiek, Nijlaand

n Vremde vreter

Smörgens bie toavel hebben wie n mooi
zicht op vogelhoeske. Das gain vogelhoeske
veur t nuzzeln, mor om der te vreten. t
Hoeske staait roem n meter te keukenroom
oet en ie zellen reden wel begriepen wo-
rom t ding doar staait: t schiere zicht der op.
Wie hebben aaltied veul soorten vogels om
hoes en dak tou, summers ok, mor ain der
van heurden wie allain. Binnen wel ains
kwoad op dij aine west, want joe begriepen
wel, dat as joe smörgens vroug wakker
moakt worden deur gehoamer op n boom-
stam en t is nog mor krekt licht, dus veur
zes uur, dat joe den nait blied binnen. Wor-
den vranterg van dat vrouge wakker wor-
den.

Mor dizze winter het vogel zeker meer hon-
ger of hai is wat brutoaler worden.
Joe zellen t wel begriepen, t is n specht. t
Gaait as volgt: hai komt te hoageldoorn-
boom oet, gaait den aan stam van t hoeske
zitten, kikt verschaaiden moal om zich hìn
en op t lest het e moud genog om aan vet-
bale hangen te goan, terwiel hai onder t vre-
ten deur om zich hìn kieken blift.
Op n mörgen zat hai der weer, dizze keer
haar hai muite om te kaizen, hoengenoot
haar der n souskepuut bie hongen. Specht
het toerloos hìn en weer keken, mit kontje
tegen poal aan en din van t aine puutje noar
t aandere puutje kieken. t Het om en bie n
ketaaier duurd. Mor op t end kon e wel kai-
zen, souskepuut was t lekkerst.
Mor bie n beetje bewegen ien hoes of boe-
ten, din was e vot. Jammer den, mor den
kommen d'aandere vogels wel weer, ze
motten nait veul hebben van dij bonte vogel
mit n oranje kont.

Willy Westerdiek, Nijlaand

Winter? Das n waarmwotterzak.. (of: Woar is dij ollerwetse kroeke bleven?)

As t mode wordt dat hier de winters al omenbie 1 december begunnen, mout k der stief over noadenken hou ik dizze tied makkelker deurkom. Noar Spanje n poar moand ? Wintersloap oetvinden? Of nog n waarmwotterzak derbie kopen? t Zel t leste wel worden.... Ik kin mor min over aal dij kolle en waarm scheuveln is der nog nooit bie west. Dit verhoaltje schrief ik ook mit vouten op n waarmwotterzak, aans gaan ze mie zeer doun van kolle.

En doch bin ik nait aal te verwend groot worden. In woningbaauw, in Midwolle, haren we n kolenkaggel in koamer. Eerst zo'n ronde mit n platte bovenkaant. Kon je deksel ofwuppen en din kon der n kedel opzet worden. Loater kregen we n nootjes-4 heerd mit micaroamkes. Mor in schure en sloapkoamers was gain verwarmen. Swinters stonnen der voak prachtege iesbloumen op vensters. Kon je poesten wat je wollen, mor der kwam mor n luddek goatje te veurschien. Wie kregen wel voak n kroeke mit op berre, lekker hait aan vouten. Kedel mit wotter hait moaken, doppe van kroeke ofschroeven, wotter der veurzichtig in, aans kreegst brandbloaren, doppe derop, stovven zak deromhin en onder de dekens mit dat ding. Kroeken zai je nog wel es, van dij glimmende kroeken bie Mamamini in Stad of op Stadgersmarkt. Wie haren dou n graauwe kroeke, of aigelks was t meer blaauwgries. En aaltied even vuilen hou hait e was... ("Blief der of, antam, wolst dien vingers verbranden????!")

Loater, in t nije hoes aan Niesoordloane was t beter. Doar haren we n douche, mit ook n waarmwotterkroane. Mor verwarmen was nog net zo, niks gain CV of haitelochtwarmen. Leuf mor nait dat je as kind in hoes bleven ast winter was, doar kreeg je de kans nait veur. Regel was, zommers en swinters: Goud weer? Boeten speulen! Snijbale gooien, dat von k schier, kon k ook oardeg goud. (*Heb k al n moal verteld, bie Hoofdweg, bie winkel van Coöperoatsie, sekuur n snijbale tegen de brille van mien pa dij op fietse noar febriek ging, noar "Toekomst", mit Jurjen Elderman. Pa kon t wel hebben,*

zel wel zegd hebben: "Dij rötjong, van joen aigen kinder mout je mor hebben..." Mien pa haar van dij leren movven aan t stuur, kon e hannen in waarm holden. Hai haar pet op kop, mor doaronder haar e n beugel mit oorwaarmers. Hai haar winteroren, haar e slim last van, begonnen loater zeer te doun, zat e ook wel aan te pulen. As kind mog je dat nait, púlen...) Scheuveln heb k nait goud onner knije kregen. k Haar wel van 'opa Drijbörg' (dij dou bie ons inwoonde, t was dus aigelks 'opa ex-Drijbörg') nije deurlopers kregen mit schiere leren veters, mor ik kreeg dij dingen nooit goud onder de stevels en op schounen was t hailendal niks. k Haar gain stuur over dij iezers. Joa, zo laank as ik op kaande ston, doar bie iesboane van "Eigen Kracht", bie Strootman zien keet, zo laank ging t goud. Mor o wee as ik t ies op kwam.... Dij scheuvels deden nou werkelk nooit es wat ik wol: Rieden as Kees Broekman of Wim van der Voort... k Glee ale kaanten op, linkervout wos nait wat rechter van plan was... Bam, weer n dubbeltje! Vraise deurlopers, t het n zet duurd veurdat Vraisland weer wat bie mie in reken kwam... En dou der n poar moal gain eerliekse winters wazzen, dat gebeurde dou ook al wel ais, was t hailemoal verkeken! Ik zol gain wereldkampioen worden, gain Elfstedentocht winnen, gain f100 bie haardloperij kóte boan, gain Gerben Karstens derof scheuveln op laangeboan, gain Oldambtrit rieden... (Wat is mie der doch n bult bespoard bleven, as ik t goud bekiek...) Wintervouten heb k wel last van had, mos je wat oet n fleske opsmeren, en zörge dat hoed nait opensprong. Mor aiglieks vaalt de schoa nog mit, kin t ja opvangen mit n waarmwotterzak en n poar ekstroa buusdouken. En dreumen over de Copa Cabana of t strand van Schiermonnikoog, op n haite zummerdag. Wát zeg je?? Holdt Marianne Timmer dermit op????!!! Tja, dát overkomt mié in elks geval nait...

Jan Blaauw

Nijjoars zegen

De stroeken stoan op snij te wachten,
koal en zunder wemeln in t gelid.
n Enkele tak woar nog n blad aan zit,
oetzundern n hulsebos, in gedachten.

De stilte wordt deur muskes en mezen
aantast, de swaarte liester ropt en reert.
Noabers koater, tussen poten steert,
runt noar t loekje, in waarmte is te wezen.

Din komt de rust weerom, en vaalt r snij,
eerst lutje vlokken, overgoand in dikke.
Widde loage waast, töddels, dwaars, pikken
gaauw nog krummels, zoad, n moal of drij.

Achter t glas stoa ik zunder te bewegen
toerloos te kieken noar wat der is, en mist.
Gevuil van wïnst en riekdom, dubbel is t.
Binnen, boeten, spaigelnd, nijjoars zegen.

Jan Blaauw

STEMMEN

Gezienus en zien vraauw Geesie binnen
öflopen joar mit verkaizens twij moal noar
stemburo west, mor hemmen nait stemd.
Dat kwam zo. Zai zollen aal hin, zoas zai
dat aaltied wënd west haren te doun, mor t
mishottjede heur dismoal glad.
Zuster van Gezienus zien vraauw, Tjoaktje,
en heur Hinderk wazzen ien
t boetenlaand op vekaanzie en Gezienus en
Geesie zollen ook veur heur hin goan te
stemmen. Mozzen volmachten wel aal re-
geld worren vanzulf en dat haren zai din ook
doan. Eerst stempazzen opstuurd noar ve-

kaanzieadres om taiken te loaten en dij
kwammen radjes weerom. Mor dou zai t
pampier goud leesden, kwam Geesie der
achter dat zai ins nait stemmen konnen veur
zuster en heur kerel. Zai woonden ja nait
ien zulfde gemainte. Noa proat veur tillefoon
mit minsens over grup zeden zai doar dat
stempazzen mor vernijs noar vekaanzie-
adres stuurd worren mozzen, din zollen zai
familie oet aigen woonstee benoadern veur
heur te stemmen.

Van dij gevolgen dat Gezienus boudel dus
vernijs ien kevot kreeg en opstuurd noar
Frankriek. Hopelk kon t apmoal krekt veur
daag dat ter stemd worren mos ien odder
kommen. Dat kwam t ook.

Op dag van verkaizens tuugden Gezienus
en vraauw noar stemburo. Stempazzen haar
Gezienus gaauw van bözzem öfgrepen en
ien buus doan. Op stemburo gaven zai pam-
pierkes öf aan lu achter toavel. Dij loerden
Gezienus aan en vrougen noar heur pas-
poorten. Glad vergeten! Kerel van stemburo
zee dat zai zunner nait stemmen moggen!
Gezienus en Geesie vergrèld weer op hoes
aan.

n Hail gezuik noar paspoorten, dij Geesie op
t leste von ien loag van kamnet, en zai gin-
gen der vernijs op oet. Dou zai veur twijde
moal bie kerel achter toavel ien stemlokaal
kwammen, stak Gezienus kerel paspoorten
en stempaskes tou. No zol t wel ien odder
weden, dochde hai. Veurzitter van stemburo
bestudaaierde paspoorten en paskes en zee
dou dat ter wat nait kloppen dee. Kerel zee
dat ter op paspoort Gezienus ston en op
stempas Hinderk. En op paspoort van
Geesie ston ook heur aigen noam, mor op
stempas ston ja Tjoaktje.

“Dat kin ook ja nait”, raip Gezienus ver-
grèld, “ Hinderk en Tjoaktje dij zitten ja ien
boetenlaand!”

Geesie haar t votdoalek deur. Ach laive toet-
pot, haren zai heur aigen stempazzen hin-
stuurd en lagen dij van zuster en swoager
no veur man op toavel. Mit n kop as n
boeskool is Gezienus stemlokaal oetbuuld
en Geesie het pampieren weer mitreten.
Zai mout van goje hoeze kommen, wil zai
Gezienus ankom moal mitkriegen om stem-
men te goan.

Nane van der Molen
19-12-2010